களத்தில்

சமத்துவமும் நீதியும் மனிதாபிமானமும் தழைத்தோங்கும் ஒரு புதிய சமுதாயமாக தமிழீழத்தைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டும் என்பதே எமது இலட்சியம். இந்தப் புதிய இலட்சியத்துடன் உருவாக்கம் பெறும் ஒரு சமூக அமைப்பில், நேர்மையும் ஒழுக்கமும் இல்லாத மனிதர்கள் நிர்வாகத்துறையில் புகுந்து சமூகத்தைச் சீரழிக்க நாம் அனுமதிக்க முடியாது.

தமிழீழத் தேசியத் தலைவர்
மேதகு வே. பிரபாகரன் அவர்கள்

22-03-2001 | தாயகத்தின் உண்மை நிகழ்வுகளைத் தாங்கிவரும் செய்தித்தாள் | (230)

‘வல்லவன் வகுத்ததே சட்டம் என்பதே தற்போதைய நடைமுறை. ஆனால் நாம் அப்படியில்லாது எமது மக்களின் பாதுகாப்பிற்கும் நலன்களிற்கும் உகந்ததாக எமது நீதி இருக்கவேண்டும்’

- தமிழீழத் தேசியத் தலைவர்

தமிழீழத்தின் நீதியாளர்கள் மற்றும் சட்டவாளர்களுக்கான உறுதிப்பிரமாண நிகழ்வு, தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் மேதகு வே. பிரபாகரன் அவர்கள் முன்னிலையில், கடந்த 18ம் திகதி, மாலை 7மணியளவில் வன்னியில் நடைபெற்றது.

தமிழீழத்தின் நீதியாளர், சட்டவாளர்களின் உறுதிப்பிரமாண நிகழ்வில் கருத்துரை வழங்குகையிலேயே தலைவர் அவர்கள் மேற்கண்ட கருத்தைத் தெரிவித்துள்ளார்.

‘வல்லவன் வகுத்ததே சட்டம் என்பதே தற்போதைய நடைமுறை. ஆனால் நாம் அப்படியில்லாது எமது மக்களின் பாதுகாப்பிற்கும் நலன்களிற்கும் உகந்ததாக எமது நீதி இருக்கவேண்டும். நாம் உணர்வுகளுக்கு, உணர்ச்சிகளுக்கு, உறவுகளுக்கு முதலிடம் கொடுக்காமல் உண்மையான நீதிக்கும், அதன் அடிப்படையில் உருவாகிய சட்டத்திற்கும் இடம் கொடுக்க வேண்டும். நீதி செலுத்தும்போது எப்போதும் நீதியின் பக்கமே நின்று, பக்கம் சாராது கடமையைச் செய்யவேண்டும். சட்டங்கள் யாவும் முன்னர் ஒவ்வொரு நாடுகளும் தங்கள் ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்தவே உருவாக்கின. ஆனால், நாம் அப்படியில்லாது மக்களின் நலனிற்கு உகந்ததாக காலத்திற்கு உகந்தவகையில் சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். அதேபோன்று அச்சட்டத்திற்கு ஏற்றவாறு நீதியையும் செலுத்த வேண்டும்’

இவ்வாறு, தலைவர் அவர்கள் தனது கருத்துரையில் தெரிவித்துள்ளார்.

நீதி நிர்வாகத்துறைப் பொறுப்பாளர் திரு. பரா அவர்களால், ஒரு நிமிட அகவணக்கத்துடன் உறுதிப்பிரமாண நிகழ்வு ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. முதலில், உச்சநீதிமன்ற நீதியாளர்களாக மதிவர்மன், கடர், ஒப்பிலான் ஆகியோர் தேசியத் தலைவரின் முன்னிலையில் உறுதிப்பிரமாணம் எடுத்துக்கொண்டனர். அதனைத் தொடர்ந்து, மேல்முறையீட்டு நீதியாளர்கள், மேல்நீதியாளர்கள், மாவட்ட நீதியாளர்கள், சட்டவாளர்கள் ஆகியோர் தேசியத் தலைவரின் முன்னிலையில் உறுதிப்பிரமாணம் எடுத்துக்கொண்டனர்.

தமிழீழத்தின் நீதியாளர், சட்டவாளர்களின் உறுதிப்பிரமாண நிகழ்வில், அரசியல் துறைப் பொறுப்பாளர் திரு. சு.ப. தமிழ்ச்செல்வன், காவல்துறைப் பொறுப்பாளர் திரு. பா. நடேசன், மகளிர் அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் செல்வி. தமிழினி ஆகியோரும் கலந்துகொண்டனர். ■

முல்லைத்தீவுக் கடற்பரப்பில் கடும்சமர். தாக்கமுற்பட்ட சிங்களக் கடற்படையினரைத் திருப்பித் தாக்கினர் கடற்புலிகள்.

சிங்களக் கடற்படையின் அதிவேக டோரா பீரங்கிக் கலங்கள் இரண்டு மூழ்கடிக்கப்பட்டன. ஏழிற்கும் மேற்பட்ட கடற்படையினர் கொல்லப்பட்டனர்.

விடுதலைப் புலிகளிடம் மோசமாக அடிவாங்கி ஓடிய சிங்களப்படையினர் பொதுமக்கள் மீது காட்டுமிராண்டித்தனமாக தாக்குதல் நடத்தினர். தோல்விக்குப் பழிவாங்கப் பொதுமக்களின் வாழ்விடங்கள் மீது குண்டுவீச்சுக்களையும் பீரங்கித் தாக்குதல்களையும் நடத்தி, நான்கு பொதுமக்களை சிங்களப்படையினர் கொன்றுள்ளனர். மேலும் பதினொரு பொதுமக்கள் படுகாயமடைந்துள்ளனர். பொதுமக்களின் சொத்துக்கள் பல நாசமாக்கப்பட்டுள்ளன.

விடுதலைப் புலிகள், நோர்வேயின் சமாதான முயற்சிக்கு ஆதரவு தெரிவித்து, நல்லெண்ண சூழ்நிலையை உருவாக்க, கடந்த மூன்று மாதங்களாக ஒருதலைப்பட்ச யுத்தநிறுத்தத்தை மேற்கொண்டுவருகின்றபோதும், சிறீலங்கா அரசோ யுத்தநிறுத்தத்தை நிராகரித்துவருவதோடல்லாமல், விடுதலைப் புலிகள் மீது வலிந்த தாக்குதல்களை நடத்திவருகின்றது. சமாதான முயற்சிகளைக் குழப்ப சிறீலங்கா அரசு தொடர்ச்சியாக முயன்றுவருகின்றபோதும், விடுதலைப் புலிகளோ தமது நல்லெண்ண வெளிப்பாடாக, இம்மாதத்தில் இரண்டு தடவைகள், சிங்களக் கைதிகளை விடுதலை செய்திருக்கின்றனர்.

சிறீலங்கா அரசின் சமாதான விரோதச் செயற்பாடுகளின் தொடர்ச்சியாக, 21ம் திகதி காலை, முல்லைத்தீவுக் கடற்பரப்பில் கடல் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருந்த கடற்புலிகள் மீது வலிந்த தாக்குதலை சிங்களக் கடற்படையினர் மேற்கொண்டனர். இதனையடுத்து தாக்குதல் நடத்திய சிங்களக் கடற்படையினர் மீது கடற்புலிகள் வீரவேசமாகத் திருப்பித் தாக்கினர். உதவிக்கு விரைந்த கடற்புலிகளின் கலங்கள், சிங்களக் கடற்படையினர் தப்பிச் செல்லமுடியாதவாறு வியூகம் வகுத்து, தாக்குதலைத் தொடுத்தன.

வலிந்து தாக்குதலை மேற்கொண்டு, மிகமோசமான எதிர்த்தாக்குதலை எதிர்கொள்ளவேண்டிய நிலையில் சிங்களக் கடற்படையினர் கடற்புலிகளின் சுற்றிவளைப்பில் சிக்கித் திணறினர். கடற்புலிகளின் வீரவேசமான தாக்குதலில், இஸ்ரேலியத் தயாரிப்பான அதிவேக டோரா பீரங்கிக் கலங்கள் இரண்டு மூழ்கடிக்கப்பட்டன. மூழ்கடிக்கப்பட்ட இரண்டு டோராக்களில் ஒன்று விடுதலைப் புலிகளால் கைப்பற்றப்பட்டு, அதிலிருந்த நவீன ஆயுதங்கள் களையப்பட்டு மூழ்கடிக்கப்பட்டது.

இச்சமரின்போது, சிங்களக் கடற்படையினரின் மேலும் இரண்டு அதிவேக டோராப் பீரங்கிக் கலங்கள் சேதத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளன.

சிங்களக் கடற்படையினருடனான இக்கடற்சமரில், நான்கு விடுதலைப் புலிவீரர்கள் வீரச்சாவடைந்துள்ளனர்.

டோரா பீரங்கிக் கலத்தில் இருந்து கைப்பற்றப்பட்ட ஆயுததளபாடங்கள்.

23மில்லிமீற்றர் பீரங்கி–1, 20மில்லிமீற்றர் பீரங்கி–1, 40மில்லிமீற்றர் நாளிபாங்கி கைக்குண்டு செலுத்திகள்–2, பெல்ஜியம் 50கலிபர் துப்பாக்கிகள்–2, பி.கே.இலகு இயந்திரத் துப்பாக்கிகள்–4, ஏ.கே. இலகு இயந்திரத்துப்பாக்கி–1, ஏ.கே.ரக துப்பாக்கி–1, பெருமளவு வெடிபொருட்கள், மற்றும் பல இராணுவ உபகரணங்கள்.

இத்தோல்விக்குப் பழிவாங்கும் நோக்கில், முல்லைத்தீவை அண்டிய கரையோரப் பகுதிகள் மீது சிங்கள விமானப்படை விமானங்கள் குண்டுவீச்சுத் தாக்குதலை நடத்த, சிங்களக் கடற்படைக் கலங்கள் பீரங்கித் தாக்குதலை நடத்தின. புதுமாத்தளன் மற்றும் கரையோரப் பகுதிகள் மோசமான தாக்குதலுக்கு இலக்காகின. சிங்கள அரசபடையினரின் இப்பயங்கரவாதத்திற்கு இரு பெண்கள் இரு ஆண்களுமாக நான்கு பொதுமக்கள் உடல் சிதறிப் பலியாகியுள்ளனர். பதினொரு பொதுமக்கள் படுகாயமடைந்துள்ளனர்.

சந்திரிகா அரசு, சமாதான முயற்சியை விரும்பவில்லை என்பதுடன், யுத்தத்தை மேலும் விஸ்தரித்துச் செல்லவே விரும்புகின்றது என்பதும் இவற்றின் மூலம் நன்கு வெளிப்படுகின்றது. ■

புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்

தமிழ்மக்களின் ஏக பிரதிநிதிகள் யார்? இதனைத் தீர்மானிப்பவர்கள் தமிழீழ மக்கள் மாத்திரமே!

தமிழர் தேசம் ஒருமித்து, விழிப்புற்று தனது ஆன்மதாகத்தை, அபிலாசைகளை பகிரங்கமாக முன்வைக்கின்றது. கடந்த மாதங்களில், பொங்குதமிழ் எழுச்சி நிகழ்வுகள், தமிழர் தேசத்தைப், பற்றிப்பிடித்து அதனை எழுச்சிகொள்ள வைத்திருக்கின்றது. தமிழரின் தேசிய அபிலாசை என்ன? சுதந்திரமான வாழ்வு, தன்னைத் தானே ஆளும், தனது தலைவிதியைத் தானே தீர்மானிக்கும் சுயநிர்ணய உரிமை, தமிழ்த்தேசிய இனத்தின் தாயக பூமி.

இவைதான் தமிழர் தேசத்தால் முன்வைக்கப்படும் அபிலாசைகள். விடுதலைப் புலிகளே தமிழீழ மக்களின் ஏக பிரதிநிதிகள். யுத்தத்தை நிறுத்தி, மேற்குறிப்பிட்ட தமிழர் அபிலாசைகளை ஏற்றுக்கொண்டு அதன் அடிப்படையில் விடுதலைப் புலிகளுடன் பேசிப் பிரச்சினையை தீர்த்துக்கொள்ள முன்வர வேண்டும் என்பதே தமிழர் தேசத்தின் ஒருமித்த நிலைப்பாடும் வலியுறுத்தலுமாக உள்ளது.

தமிழீழத்தில், உயிரைக் காவுகொள்ளும் சிங்களப் படையின் துப்பாக்கி வேலிகளுக்குள் நின்றபடி, தலைகொடுக்கத் தயங்காது, துணிந்து வலியுறுத்தும் தமிழீழ மக்களின் தேசியக் குரல் இதுதான். இதனை யாரும் மறுக்கமுடியாது. விடுதலைப் புலிகளைப் பயங்கரவாத அமைப்புக்களின் பட்டியலில் இட்டவர்களும் சரி, உலக நாடுகளை இவ்விதம் செயற்படத் தூண்டுபவர்களும் சரி தமிழர் தேசத்தின் ஒருமித்த குரலை ஏற்றுக்கொண்டே தீரவேண்டும்.

விடுதலைப் புலிகளை தமிழ் மக்களின் ஏக பிரதிநிதிகள் என்று ஏற்றுக்கொள்ள தம்மால் முடியாது என, எவராலும் கூறமுடியாது, அதற்கான உரிமை அவர்களுக்குக் கிடையாது. அதனைத் தீர்மானிக்க வேண்டியவர்கள் தமிழீழ மக்களே. தமது ஏக பிரதிநிதிகள் யார் என்பதைத் தீர்மானிப்பது தமிழீழ மக்கள் மாத்திரமே.

சனநாயகத் தேர்தல்கள் என்ற போர்வையில் நடத்தப்படும் தேர்தல்களையும், இழுபறிகளையும், பரஸ்பரம் வழக்குத்தொடுத்து தமது பதவிகளைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளும் சனநாயம் என்ற பெயரிலான திருக்கூத்துக்களையும் நாம் பார்த்து வருகின்றோம். இந்த இழுபறிகளுக்கூடாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவோர் தம்மை, அந்நாட்டின் தலைவர்கள் என்று கூறிக்கொள்ளுகின்றனர்.

ஆனால் ஒரு விடுதலை இயக்கம் அப்படியல்ல. தேர்தலின் மூலம் அது தேர்வு செய்யப்படுவதில்லை. ஒரு தேசியத் தலைமை என்பது மக்களின் கூரான இதயப்பரப்பில், அவலமான அதன் துன்பியல் அனுபவங்களில் இருந்து ஊற்றெடுக்கும் உணர்வுக் குவியலாக வந்துதிக்கின்றது. ஒரு தேசியத் தலைமை அந்த மக்களின் ஆன்மாவோடு ஒன்றிக்கலந்து நின்கின்றது.

சதா துன்பத்தின் சுழற்சியில் திசையறியாது அல்லுண்டு செல்லும் மக்களினத்தின் வரலாற்றுச் சுழற்சியில் முகிழ்வதுதான் தேசியத் தலைமை. அத்தேசியத் தலைமைதான் அத்தேசிய இனத்தை, விடுதலை நோக்கிய பாதையில் பயணப்படவைக்கின்றது. விடுதலைக்காகப் போராட அணிவகுத்துநிற்கின்ற தன் சொந்த இனத்தை, அத்தேசியத் தலைமைதான் வழிநடத்திச் செல்லுகின்றது. உலக விடுதலைப் போராட்ட வரலாறுகளும், அந்நாடுகளின் தேசியத் தலைமைகளும் இந்த உண்மையைத்தான் நமக்குத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

இதனை வெளியார் யாரும் தமது வசதிகளுக்கு ஏற்றவிதத்தில் நிராகரிக்க முடியாது.

சிறீலங்கா அரசின் பயங்கரவாத, இனஅழிப்புச் செயற்பாடுகளுக்கு ஆயுதங்களையும், பயிற்சிகளையும், பொருளாதார உதவிகளையும், ஆலோசனைகளையும் வழங்கிவருபவர்கள், விடுதலைப் புலிகளை பயங்கரவாதிகள் என்று வகைப்படுத்துவது எங்கனம்.

பிரித்தானிய காலனித்துவ ஆட்சியில் இருந்து, இலங்கைத்தீவு விடுதலையடைந்து ஐம்பது ஆண்டுகள் கடந்துவிட்ட நிலையிலும், இலங்கைத்தீவில் தொடர்ந்த தமிழின அழிப்புக் கொடுமைகள்தான் எத்தனை? இனக்கலவரங்கள் என்ற பெயரில் திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்தக் கொடுமைகள் குறித்து, அன்று கண்திறந்து பார்க்க மறுத்தவர்கள் இன்று விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பு பயங்கரவாத அமைப்பு என்று பேச நினைக்கின்றனர்.

பௌத்த சிங்களப் பேரினவாதக் கொடுமைகளில் இருந்து தம்மைத் தாமே காப்பாற்றிக் கொள்ள உதவிகள் ஏதுமற்ற நிலையில் தாங்களாகவே எழுந்து போரிடத் துணிவதைத் தவிர தமிழ் மக்களுக்கு மாற்றுவழி இருக்கவில்லை. யாரையும் எதிர்பாராதே, நீயாகவே எழுந்து நின்று போரிடு என்பதும், தாக்குபவனைத் திருப்பித் தாக்கு என்பதுவும் வரலாறு அவர்களுக்கு வழங்கிய பாடம்.

சிங்களப் பேரினவாத அடக்குமுறைக்கெதிரான, அதன் திட்டமிட்ட இனஅழிப்புக் கொடுமைக்கு எதிராக நிகழ்ந்த சாத்விகப் போராட்டங்களை, தற்போது, விடுதலைப் புலிகளைப் பயங்கரவாதிகள் என்று குறிப்பிடும் நாடுகள் ஆதரிக்கத் தவறின. மக்களின் சாத்விகப் போராட்டத்தின் நியாயங்களைப் புரிந்துகொண்டு, சிறீலங்காப் பேரினவாத அரசுக்கு அழுத்தம் கொடுக்க அவை தவறின. அல்லது, தமது நலன்கள் பாதிக்கப்படக்கூடும் என்ற காரணத்தினால் தயங்கின.

அன்று, இலங்கைத்தீவில் தோன்றிய பிரச்சினையைத் தீர்த்துவைக்க முன்வர மறுத்த நாடுகள், பின்னாளில் சிறீலங்காவின் இனஅழிப்புக் கொள்கைக்கு ஆதரவு தெரிவித்து, இராணுவ உதவிகளை பகிரங்கமாகவே வழங்க முன்வந்தன.

தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தை, அவர்களின் உரிமைப் போராட்டத்தை நசுக்க எடுக்கும் சிறீலங்காப் பேரினவாத அரசுகளின் அனைத்து முயற்சிகளுக்கும் இந்நாடுகள் ஆதரவு வழங்கியதாகவே கொள்ளமுடியும்.

விடுதலைப் போராட்டம் வளர்ச்சி பெற்று, சிங்கள ஆக்கிரமிப்பு இலக்குகளை துவம்சம் செய்து தமிழர் தாயகத்தை மீட்டெடுக்கும் நிலையை அடைந்தபின்னர், சிறீலங்காவை ஆதரிக்கும் நாடுகள் தமது பாத்திரத்தை மாற்றிக்கொள்ள முனைகின்றன. தமது உதவிகளைப் பெற்றபோதும், தமிழரின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை அடக்கி ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர சிறீலங்கா அரசால் முடியவில்லை என்பதே இந்நாடுகளின் முடிபு. அதனால், விடுதலைப் புலிகளின் மக்கள் ஆதரவையும், அவர்களின் பொருளாதார உதவிகளையும் கட்டுப்படுத்த அவை முற்படுகின்றன. விடுதலைப் புலிகளைப் பயங்கரவாதப் பட்டியலில் இட்டு, அதற்கு வெளிநாடுகளில் இருந்து கிடைக்கக்கூடிய உதவிகளைத் தடைசெய்ய முற்படுகின்றன. இந்நடவடிக்கைகள், சிங்களப் பேரினவாதத்தைப் பலப்படுத்திவிடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

தற்போது நடைபெறும் பேச்சுவார்த்தை முயற்சிகளில் தமிழர் தரப்பை, சிங்களத் தரப்புடன் சமநிலையில் வைத்து, சமத்துவமான தீர்வை எட்டவைக்கும் நிலையையும் இந்நடவடிக்கைகள் நெருக்கடிக்குள்ளாக்கியுள்ளன.

மொத்தத்தில் இந்நாடுகள் பக்கம் சார்ந்து நிற்கின்றன. அநீதியும் அநீதியின் பக்கத்தில். ■

தமிழர்களின் ஏக பிரதிநிதிகள் விடுதலைப் புலிகளே! நசிந்து கிடக்கமாட்டோம்! நிமிர்ந்து நிற்போம்!!

வவுனியா தேசியக் கல்வியியல் கல்லூரி மாணவர்கள்

தமிழீழ மக்களிற்கு விடிவு கிட்டும்வரை பொங்குதமிழ் நிகழ்வுகள் தொடரும் என யாழ் மற்றும் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக சமூகங்கள் அறிவித்துத் தொடர்ச்சியாக பொங்குதமிழ் நிகழ்வுகளை நடாத்தி வருகின்றன. அதன் ஒரு கட்டமாக வெகுவிரைவில் பொங்குதமிழ் நிகழ்வு-2 எனும் எழுச்சி நிகழ்வினை யாழ் பல்கலைக்கழக சமூகம் நடத்துவதற்கு ஆதரவு தெரிவித்தும், யாழில் அமெரிக்கத் தூதுவர் தெரிவித்த கருத்துக்களுக்குக் கடும் கண்டனத்தையும் தெரிவித்து 19.03.2001 அன்று வவுனியா தேசிய கல்வியியல் கல்லூரி மாணவர்கள் அறிக்கையொன்றினை வெளியிட்டுள்ளனர். நசிந்து நாம் இங்கு கிடக்கமாட்டோம், நாமெல்லாம் நிமிர்ந்து நிற்போம் எனத்தொடங்கும் அவ்வறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டவை வருமாறு.

நாட்டை எரித்துக் கொண்டிருக்கும் இனப்பிரச்சினைக்கு முடிவு காணப்பட்டு வளமான எதிர்காலமொன்றை நோக்கி நாங்கள் அனைவரும் தூய மனங்களுடன் இந்த நாட்டை இட்டுச்செல்ல வேண்டும் என்ற நன்நோக்கின் அடிப்படையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக சமூகம் பல்வேறு நெருக்குவாரங்களுக்கு மத்தியில் பொங்குதமிழ்-2ஐ முன்னெடுத்துச் செல்வதையிட்டு நாமெல்லாம் மனப்பூரிப்பை அடைவதுடன் பூரண ஆதரவையும் வெளிப்படுத்துகின்றோம்.

அந்தவகையில் அமெரிக்கத் தூதுவர் திரு. அஸ்லி வில்ஸ் அவர்கள் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் தமிழ் மக்களின் ஏக பிரதிநிதிகள் அல்ல எனத் தெரிவித்த கூற்றிற்கு நாமும் கடும் கண்டனத்தைத் தெரிவிப்பதுடன் அவர் அந்தக் கூற்றைத் திரும்பப் பெறவேண்டுமெனவும் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

இனப்பிரச்சினை என்பது புலிகளால் தோற்றம் பெற்றதல்ல, இனப்பிரச்சினையே புலிகளைப் பிரசவித்தது என்ற உண்மையையும், தமிழ் மக்களின் விடுதலையை நோக்கி விடுதலைப் புலிகளே சென்று கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதையும் புலிகள் பலமாக இருக்கின்ற ஒரே காரணத்தாலேயே 1983இற்கு முன்னர் நடந்தது போன்ற பெரியளவிலான இனக்கலவரங்களை அரசாங்கம் கட்டவிழ்த்து விடாதது. புலிகளைச் சர்வதேசரீதியிலும் உள்நாட்டிலும் ஒழிப்பதில் தீவிர கவனம் செலுத்தி வருகின்றது என்ற யதார்த்தத்தையும் உலகநாடுகள் உட்பட அனைவரும் அறிந்திருந்தாலும் ஏன் அறியாதது போலச் செயற்படுகின்றார்கள் என்பது எமக்குப் புரியாத புதிராக உள்ளது.

இவ்வாறிருக்கும் மத்தியில் சந்திரிகா அரசானது உலகத்தின் கண்களில் சமாதானத்திற்கான யுத்தமென்றும், பயங்கரவாத ஒழிப்பென்றும் மண்ணைத் தூவியபடி எந்தளவிற்கு தமிழ் மக்களை ஒடுக்க முடியுமோ அந்தளவிற்கு ஒடுக்கி வருகின்றது. பிந்துனுவேவ, மிருசுவில் சம்பவங்கள் அவற்றுக்கு மிகச்சிறந்த உதாரணங்களே. இன்று வடக்குக் கிழக்குத் தமிழ் பேசும் மக்கள் ஒன்றிணைந்து நடாத்த முற்படும் பொங்குதமிழ் நிகழ்வுகளை அரசாங்கம் ஆயுதங்களைக் காட்டி அடக்க முற்படுகின்றது. தடைகளைப் போட்டு இளைஞர்களைக் கைது செய்கின்றது. இவ்வாறு பெருந்தொகையான சம்பவங்கள் வடக்குக் கிழக்கில் நடைபெறுகின்றது. புலிகள் செய்கின்ற சிறு சிறு தவறுகளைப் பூதக்கண்ணாடி ஊடாக உலகிற்கு அம்பலப்படுத்தும் உலக வல்லரசுகளின் புலனாய்வுத் துறைகளிற்கு மேற்கூறப்பட்டவாறான நிகழ்வுகள் கண்ணுக்குத் தெரியாமற் போவதையிட்டு நாம் ஆச்சரியமடையும் அதே வேளையில் மனவேதனையும் அடைகின்றோம்.

சிறீலங்கா அரசாங்கமானது எமது உணர்வுகளை இதுவரைகாலமும் ஆயுத பலங்களைக் கொண்டு அடக்கி வருகின்றது. தமிழ் பேசும் மக்களால் இனியும் பொறுக்க முடியாது என்ற ஒரு கட்டத்தில்தான் எதிர்காலச் சந்ததியினர் வளமாக வாழ வேண்டுமென்ற ஒரே நன்நோக்கோடு தமக்கு ஏற்படக்கூடிய உயிர் ஆபத்துக்களையும் பொருட்படுத்தாது,

தமிழீழத் தாயகம்
சுயநிர்ணய உரிமை
ஏக பிரதிநிதிகள் விடுதலைப் புலிகளே

என்ற கோரிக்கைகளை முன்வைத்து, குனிந்து கிடந்த தலைகளை மெல்ல நிமிர்த்தி வருகின்றனர். அந்த வகையில் நிமிர முற்படும் எம் தலைகளிற்குப் போடப்படும் விலங்குகளையும் பொருட்படுத்தாது பல்கலைக்கழக சமூகங்களின் குரல்களுடன் எமது குரல்களையும் இணைத்துக் கொள்கின்றோம். ■

சுட்டுவிரலை முன்னே நீட்டும் சிங்களம் மற்றும் மூன்று அதனை நோக்கும் சங்கடம்

கடந்த சில வாரங்களாக உலகில் பரபரப்போடு பேசப்பட்ட பிரச்சினை, ஆப்கானிஸ்தான் பமியான் பள்ளத்தாக்கில் அமைந்திருந்த புத்தர் சிலை பற்றிய விவகாரமே. நின்ற நிலையில் அமைந்திருந்த உலகின் மிக உயர்ந்த இப்புத்தர் சிலையை, உடைத்துத் தகர்க்கப்போவதாக தலிபான் ஆட்சியாளர்கள் அறிவித்ததில் இருந்து ஆரம்பித்த இப்பிரச்சினை, புத்தர் சிலை அழிப்புடன் முடிவிற்கு வந்துள்ளபோதும், சர்வதேச சமூகத்தின் மனக் கொதிப்பும் கொந்தளிப்பும் இன்னமும் அடங்கியதாக இல்லை. சர்வதேச சமூகத்தின் கண்டனங்களுக்கும், வலியுறுத்தல்களுக்கும் மத்தியில், தலிபான் ஆட்சியாளர்கள், பௌத்த கலைமரபுப்படி செதுக்கப்பட்டிருந்த பௌத்தர் சிலைகளை, பீரங்கிகள் கொண்டும், வெடிகுண்டுகள் கொண்டும் தகர்த்துவிட்டதாக இம்மாதம் பத்தாம் திகதி அறிவித்துக்கொண்டனர்.

பல நூற்றாண்டுப் பழமைவாய்ந்த புராதன வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க, புத்தர் சிலையை, தலிபான்கள் சிதைத்தழித்தனர். ஆப்கானிஸ்தானில் பௌத்த மதத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள் எவரும் இல்லை. எனவே அவற்றை அழிக்கவேண்டியது இஸ்லாமிய கடமை என்கிறார் தலிபான் வெளிவிவகார அமைச்சர் வாக்கில் அகமட்.

ஆப்கானிஸ்தானை, முழுமையான முஸ்லீம் நாடாகப் பிரகடனப்படுத்தும் தலிபான் ஆட்சியாளர்கள், மற்றைய மதங்களைப் பிரதிபலிக்கும் புராதன வரலாற்றுச் சின்னங்களை அழித்தொழிப்பதில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். இது உள்நாட்டு, மதவிவகாரம் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை என்கிறது ஆப்கான் ஆட்சிபீடம்.

சரி, இந்த விவகாரத்தை ஆராய்வது நமது நோக்கல்ல.

ஆனால், ஆப்கானின் இந்த நடவடிக்கையைக் கடுமையாக விமர்சித்ததுடன், அதனைத் தடுத்து நிறுத்தப் படாதபாடு பட்ட நாடுகளில் முதலிடம் வகித்த நாடுகளில் ஒன்றான சிறீலங்காவின், தகுதி குறித்து அதன் அருகதை குறித்து ஆராய்வது தேவையாகப்படுகின்றது.

ஆப்கானிஸ்தான் பமியான் புத்தர் சிலைகளைக் காக்க எடுக்கும் முயற்சிகளுக்குரித்தான செலவினை சிறீலங்கா அரசு ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருப்பதாக சிறீலங்கா சனாதிபதி சந்திரிகா அறிவித்திருந்தார்.

தலிபான்களின் இந்த நடவடிக்கையைத் தடுத்துநிறுத்த, பாகிஸ்தான் விரைந்தார் சிறீலங்காப் பிரதமர் ரட்னசிறீ விக்கிரமநாயக்கா. ஆனால் அவர் பாகிஸ்தான் செல்வதற்கு முன்னராகவே, புத்தர் சிலைகளைத் தலிபான்கள் தகர்த்துவிட்டனர். இஸ்லாமாபாத்தில் ஆப்கானிஸ்தானின் பாகிஸ்தானுக்கான தூதுவராலயத்தில் தலிபான் அதிகாரிகளைச் சந்தித்த ரட்னசிறீ விக்கிரமநாயக்கா, அழிக்கப்படாமல் ஏதாவது புராதன பௌத்த கலாச்சாரச் சின்னங்கள் இருந்தால் அவற்றை வாங்கிக்கொள்ள சிறீலங்கா அரசு தயாராக இருப்பதாகத் தெரிவித்தார்.

தலிபான்களின் இந்த நடவடிக்கைக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து, பல்லாயிரக்கணக்கான பௌத்த பிக்குகள் கொழும்பில் திரண்டு ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினர். பௌத்த சாசன அமைச்சு, இந்நடவடிக்கையைக் கண்டித்தும் அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்தக் கோரியும் பொதுமக்களிடம் கையொப்பம் சேகரித்தது. சிறீலங்காவிலுள்ள அனைத்துப் பௌத்த விகாரைகளிலும் பொதுமக்களிடம் கையொப்பங்கள் சேகரிக்கப்பட்டன.

இச்சிலை அழிப்பு விவகாரத்தில், சிறீலங்கா அரசும், பௌத்த அமைப்புக்களும், பௌத்த சங்கங்களும் காட்டிய அக்கறை வெறும் பௌத்தம் பற்றியதே என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இந்நாகரீக உலகில், மற்றைய இனங்களின் மதங்களின் உணர்வுகள், அபிலாசைகள், அவற்றின் கௌரவம், அவற்றின் இருப்பு பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்ற பொதுவான மனிதக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் சிங்கள அரசு கொதிப்புறவில்லை. ஏனெனில், சிறீலங்கா அரசும் பௌத்த சிங்களப் பேரினவாதமும் மற்றைய இன மற்றும் அதன் மொழி கலாச்சார அழிப்புக்களை சிறீலங்காவில் நாளும் நடாத்திக்கொண்டிருக்கின்றது.

சிறீலங்கா ஒரு பௌத்த சிங்கள நாடு எனப் பிரகடனப்படுத்தும் சிறீலங்கா அரசு, பௌத்தத்தைக் காப்பதில் உலகில் முதல்நிற்கும் நாடு என்பதையும் ஆப்கான் விவகாரத்தில் தன்னை வெளிக்காட்ட முற்பட்டிருக்கின்றது.

சிறீலங்கா அரசு, ஆயிரக்கணக்கில், தமிழர்களின் மதவழிபாட்டுத் தலங்களை அழித்திருக்கின்றது, சிதைத்திருக்கின்றது. பல திருத்தலங்களை இராணுவப்பிடியில் வைத்திருக்கின்றது. திருத்தலங்களின் தூய்மையை [illegible] தன்மையை அழிப்பதில் சிங்களப் படையினர் ஈடுபட்டுவருகின்றனர். மன்னார் திருக்கேதீச்சரம் சிங்களப்படையின் பிடியில் பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாக இருக்கின்றது. பக்தர்கள் வழிபட அனுமதிப்பதில்லை. விசேட பெருநாட்களின் போது, சிறைக்கைதிகளை அழைத்துச் செல்வதுபோல மூடிய வாகனங்களில், பக்தர்களை இராணுவமே கொண்டு சென்று, திருப்பிக்கொண்டு செல்லுகின்றது. திருகோணமலை திருக்கோணேஸ்வரர் ஆலயம் இருபது ஆண்டுகளாக சிங்களப்படையின் பிடியில் இருக்கின்றது.

கீரிமலை நகுலேஸ்வரம், மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோவில் என்பன சிங்களப் படையின் பாதுகாப்பு வலயமாகி மக்கள் நெருங்கமுடியாத தலங்கள் ஆகிவிட்டன. நாயன்மாரால் பாடப்பெற்ற திருத்தலங்களை இன்று பௌத்த சிங்கள இராணுவம் தனது பிடியில் வைத்திருக்கின்றது.

நவாலித் தேவாலயத்தைக் குண்டு வீசி அழித்ததுடன், அங்கு தஞ்சமடைந்திருந்த தமிழ்மக்களில் நூற்றி அறுபத்தைந்து பொதுமக்களை கொன்றொழித்த இதே சந்திரிகா அரசுதான் மடுமாதா ஆலயத்தின் மீதும் பீரங்கித் தாக்குதலை நடத்தி, வரலாற்றுப் புனிதம் பெற்ற மடுமாதா ஆலயத்தை சிதைத்து, அங்கு தஞ்சமடைந்திருந்த பொதுமக்களில் நாற்பது பேரைக் கொன்று குவித்தது.

1976ம் ஆண்டு, சந்திரிகா அம்மையாரின் தாயாரின் ஆட்சியின்போது, புத்தளத்தில் பள்ளிவாசல்மீதும் சிங்களப் படையினர் தாக்குதல் நடத்தினர். ஏழு இஸ்லாமியத் தமிழர்களை தொழுகையின்போது சுட்டுக்கொன்றது சிங்களப் படை. பள்ளிவாசல் சிங்களக் குண்டர்களால் முற்றாகச் சிதைக்கப்பட்டது.

இதுகாலவரையில் இரண்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தமிழர்களின் வணக்கத் தலங்கள், சிறீலங்காப் படையினரால் அழிக்கப்பட்டும், சிதைக்கப்பட்டும், சேதமாக்கப்பட்டும் உள்ளன எனத் தகவல் தருகின்றது தமிழர் மனித உரிமைகள் மையம்.

வடக்குக் கிழக்கில் ஆயிரத்தி எண்ணூறுக்கும் மேற்பட்ட இந்து ஆலயங்கள், சேதமாக்கப்பட்டும் அழிக்கப்பட்டும் உள்ளன எனத் தகவல் தெரிவிக்கின்றது வடக்கு கிழக்கு இந்து குருமார் சங்கம்.

அகில இலங்கை இந்து காங்கிரஸ் அண்மையில் தகவல் வெளியிடுகையில், கடந்த மூன்று மாதங்களில் மாத்திரம் குறைந்தது நூற்றிப் பதினெட்டு கோவில்கள் சேதமடைந்துள்ளன எனத் தெரிவிக்கின்றது. இம் மூன்று மாத காலத்தில், வடக்கில் தொண்ணூற்றியொரு கோவில்களும், கிழக்கில் பதினேழு கோவில்களும், மலையகத்தில் எட்டுக் கோவில்களும், கம்பகா மற்றும் அநுராதபுரம் மாவட்டங்களில் தலா ஒரு கோவிலும் சேதமாக் [illegible] எனத் தெரிவிக்கப் [illegible]

இப்படியாகத் தொடர்கின்றது, பௌத்த சிங்களப் பேரினவாதத்தின் மற்றைய இனங்கள், மதங்களின் மீதான அநாகரீகமான அழித்தொழிப்பு நடவடிக்கைகள்.

பௌத்த சிங்களப் பேரினவாதத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு, முழுத் தீவையும் பௌத்த நாடாகப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டு, ஆட்சி செய்யும் சிங்களப் பேரினவாதிகளின் ஆட்சியில் இத்தகைய கொடூரங்கள், அநாகரீகங்கள் மலிந்து காணப்படுகின்றது. வரலாற்றின் ஒவ்வொரு பக்கங்களிலும், இத்தகைய அவமதிப்புக்களும், அழித்தொழிப்பு நடவடிக்கைகளுமே நிறைந்து காணப்படுகின்றன. தமிழ் மக்களின் தாயக பூமியை ஆக்கிரமித்து நிலைகொண்டிருக்கும் சிங்கள பௌத்த பேரினவாதம், தமிழரின் வரலாற்றுப் பெருமைமிக்க, புராதன கலாச்சாரச் சின்னங்களை, வழிபாட்டுத் தலங்களை, ஆக்கிரமித்தும் அழித்தும் வருகின்றது.

உண்மையில் தலிபான்களைவிட கண்டனத்திற்கும் தண்டனைக்கும் உரிய சிறீலங்காப் பேரினவாத அரசு, தலிபான்களை நோக்கி கண்டனக் கணைகளை வீசுவதுதான் விசித்திரம். அவர்கள் தமது நாட்டில், இந்த அநாகரீகங்களைப் புரிகின்றார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டால், சிங்களப் பேரினவாத அரசோ இன்னொரு நாட்டை ஆக்கிரமித்து வைத்துக்கொண்டு, அதன் வேர்களை அறுத்தொழிக்கும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருக்கின்றது. தலிபான்களோ வெளிப்படையாகவே அறிவித்து, புத்தர் சிலையைத் தகர்த்தார்கள். ஆனால், சிங்களப் பேரினவாத அரசோ, தனது கொடூரச் செயல்களை திட்டமிட்டு மறைத்தபடி பொய்யான புனைகதைகளை பரவவிட்டு, இந்த அநாகரீக அழிப்பில் ஈடுபட்டிருக்கின்றது. இதில் யாரை நோக்கி யார் குற்றஞ்சாட்டுவது. இதற்கான தகுதி சிங்களத்திற்கு அறவே கிடையாது. மற்றைய மதங்களின் கலாச்சாரச் சின்னங்களை, வெளிப்படையாகவே அறிவித்து அழிக்க முற்படும் தலிபான்களைக் கண்டிக்க முற்படும் இந்த உலகம், மூடிய திரைக்குள் சிறீலங்கா அரசால் மேற்கொள்ளப்படும் இன, மத அழிப்புக்களை வேடிக்கை பார்த்திருப்பது இன்னமும் விந்தையானது ■

-சுப்பு-

அழிக்கப்பட்ட தமிழரின் வணக்கஸ்தலங்களிற் சிலவற்றின் தரவுகள்

தமிழர்களின் வரலாற்று முக்கியத்துவம்மிக்க இந்து ஆலயங்களான திருக்கோணேஸ்வரம், [illegible]

[illegible]

இலங்கைக்கான அமெரிக்க உயர்ஸ்தானிகருக்கு ஒரு திறந்த கடிதம்

சிறீலங்காவிற்கான அமெரிக்கத் தூதுவர் அஸ்லி வில்ஸ் அவர்கள் அண்மையில் யாழ் சென்ற போது வழங்கிய உரை தமிழ் மக்களை நிரம்பவும் நோகடித்திருக்கிருக்கின்றது. அதிகாரத் தோரணையில் அவர் அங்கு ஆற்றிய உரைக்கு பதிலிறுக்கும் வகையில் தமிழீழத்தின் மூத்த பத்திரிகையாளர் திரு. சிவநாயகம் அவர்கள் திறந்த மடல் ஒன்றை வரைந்திருக்கின்றார்.

கனிவாகவும் அதேவேளை காரமாகவும் அவர் வரைந்த மடலின் தமிழாக்கத்தை இங்கு தருகின்றோம்.

எஸ்.சிவநாயகம்,
பத்திரிகை ஆசிரியர்.
Saturday Review, **Tamil Nation**, Hot spring.

உயர்ஸ்தானிகர் அவர்களுக்கு !

மார்ச் 7ஆம் திகதி புதன்கிழமை யாழ் நூல் நிலையத்தில் ஆற்றிய உரையின் உத்தியோகபூர்வப் பிரதி என்கையில் உள்ளது. தாங்கள் எந்த யாழ் நூலகத்தில் உரையாற்றினீர்களோ எனக்குத் தெரியாது, ஏனென்றால் யாழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை அவர்களுடைய யாழ் நூலகம், 20 வருடங்களுக்கு முன் 90000 அரிய நூல்களுடன் யூன் 1ஆம் திகதி 1981ஆம் ஆண்டு எரிக்கப்பட்டுவிட்டது. தாங்கள் தங்கள் உரையில் பயங்கரவாதம், வன்முறை பற்றிப்பேசுவதால் நூலக எரிப்புடன் இந்த மடலைத் தொடருகிறேன். தாங்கள் குறிப்பிடும் பூகோளமயப்பட்ட இந்த உலகில் எங்காவது நூலகங்கள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டது கிடையாதென்பதை ஒத்துக் கொள்வீர்கள். ஆனால், இங்கு இத்தீவைப்பை யார் செய்தார்கள் என்பதைக் கேட்டறிந்திருப்பீர்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இத்தீவைப்பிற்கு பயங்கரவாதம் என்ற பதம் கடுமையானது என்றால் வன்முறை என்றாவது கொள்வீர்களா?

அமைச்சர்கள் இருவரின் தூண்டுதலிலும், யாழ்ப்பாணத்தில் அவர்களின் மேற்பார்வையில் சிங்களக் காடையர்களால் செய்யப்பட்டதால் இது ஒரு வன்முறையற்ற ஒரு சிறு தீவைப்பு என்பீர்களா? இல்லவே இல்லை, அப்படிச் சொல்லமுடியுமா?

உயர்ஸ்தானிகர் அவர்களே நீங்கள் இலங்கையில் ஆறுமாதங்கள் வாழ்ந்துவிட்டதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள். நான் 53 வருடம் பிறந்து வளர்ந்த இடம். நானும் என் மூதாதையர்களும், அமெரிக்கா கண்டுபிடிக்கப்படும்முன் பல நூற்றாண்டுகள் வாழ்ந்த இடம். ஏனவே எனக்கு இலங்கையைப் பற்றி நன்கு தெரியும். எனக்கு இப்போ 70 வயது. வாழ்க்கையின் அந்திவேளையில் இருக்கும் நான், கடந்த 17 வருடங்களாக பூகோளப் படுத்தப்பட்ட இந்த உலகில் எந்த மூலையில் என்னை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று அலைகிறேன். தாங்கள் றுமேனியா, தென்னாபிரிக்கா, மேற்கு இந்தியா, யூகோஸ்லாவியா, பெல்ஜியம், இந்தியா இங்கெல்லாம் இருந்ததாகக் குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள். சகல வசதிகளோடும் இங்கெல்லாம் இருந்திருப்பீர்கள். நானும் தாங்கள் இருந்த நாடுகளிலும், இன்னும் பல நாடுகளிலும் இருந்திருக்கிறேன். அகதியாக, நாடோடியாக, என் குடும்பத்தில் இருந்து பிரிந்து, பாதுகாப்புத் தேடி அலைந்து, நான் என்னுடையது என்று நினைத்த நாடு என்னை அலைய வைத்துவிட்டது. நான் பயங்கரவாதி என்பதால் அல்ல. அமெரிக்க அளவு கோலால் அளந்தால் கூட அப்படியானவன் அல்ல நான். நான் செய்ததெல்லாம் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து தரம் குறைந்த அச்சில் 'சற்றடே றிவியு' என்ற பத்திரிகையைத் தொடங்கி நடத்தியதுதான்.

தங்கள் நாட்டில் பத்திரிகையின் சக்தியைப் பற்றித் தங்களுக்கு நன்கு தெரியும். பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் றிச்சாட் நிக்சன் போன்ற நாட்டின் அதிபர்களையே பதவியிறக்கியவர்கள். அவர்களுக்கு என்ன நடந்தது? ஒன்றுமே நடக்கவில்லை. தங்கள் சாதனைகளைப்பற்றிப் புத்தகங்கள் எழுதுகின்றார்கள். பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். அவர்கள் செயலின் பலன் செல்வம் கொழிக்க வாழ்கிறார்கள்.

எனது கதை அப்படியல்ல. நான் எந்த அரச அதிபரையும் பதவி இறக்கவில்லை, நான் செய்ததெல்லாம், தாங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள் அதிபர் ஜே.ஆர். பற்றி, அவர் உங்கள் நாட்டின் நண்பர் [illegible] தேன். ஆம் அவர்களின் [illegible] விரோதமான தமிழர்களுக்கு எதிரான இராணுவ நடவடிக்கைகளை விமர்சித்ததுதான் நான் செய்த தவறு. அதற்கு நான் கொடுத்த விலை பத்திரிகை தடைசெய்யப்பட்டு ஆசிரிய அலுவலகம் சீல்வைத்து மூடப்பட்டது. ஆசிரியரை (என்னைப்) பொலீஸ் தேடியது. என் உயிரைக்காக்க இரவோடிரவாக சிறு வள்ளத்தில் இந்தியா வந்தேன். கடவுள் செயலாக 1981இல் ஈழநாடு பத்திரிகை அலுவலகம் எரிக்கப்பட்டது போல் எங்கள் அலுவலகம் எரிக்கப்படவில்லை. யாழ் நூலகத்தை எரித்த அதே பேர்வழிகள்தான் ஈழநாட்டையும் எரித்தார்கள். தமிழர் நூலகம், புத்தகசாலை, அச்சகம் இவை எரிப்பது இந்த நாட்டின் ஒரு பொழுது போக்கு இவர்களுக்கு. (1958 சிங்களக் கலவரத்தில் தமிழர்களை உயிருடன் எரித்தார்கள்) நல்ல வேளையாக 6 மாதம் மட்டும் அங்கிருக்கும் உங்களுக்கு இது பற்றி எதுவும் தெரிய நியாயமில்லை.

(தங்களுக்கு ஒரு செய்தி, தங்களுக்கு முன்னிருந்த ஸ்தானிகர் ஜேரன்றீட 1982ல் சற்றடே றிவியூ அலுவலகத்திற்கு ஒரு வாரஇறுதியில் யாழ் விஜயத்தின்போது வந்திருந்தார். இது என் கருத்துப்படி ஒரு புரட்சிகரப் பத்திரிகைக்கு அமெரிக்காவின் மரியாதை)

வரலாறு ஒரு சிறந்த ஆசிரியர். இறந்தகாலம் தெரியாமல், நிகழ்காலத்தைப் பற்றித் தீர்ப்பிடுவது முறையல்ல. எனவே 45 வருடங்களுக்கு முன் எனக்கு நடந்த ஒரு அனுபவத்திற்கு உங்களை அழைத்துச் செல்கிறேன். எனக்கு நடந்தது என்னைப் போல் பல தமிழர்களுக்கும் நடந்திருக்கிறது. எனவே நான் சொல்வது பல சம்பவங்களில் ஒன்று. 1956இல் யூன் மாதம் 6ம் திகதி காலையில் என்னைக் கொழும்பில் வைத்துக் கொல்ல சில சிங்களவர்கள் எத்தனித்தார்கள். கடவுள் கிருபையால் காப்பாற்றப்பட்டேன். இல்லாவிட்டால் இதை உங்களுக்கு எழுத நான் இருந்திருக்கமாட்டேன். நானும் பேர் ஊர் அற்றுக் காணாமல்போனோர் எண்ணிக்கையில் மட்டும் இருந்திருப்பேன். என்னை ஏன் கொல்ல எத்தனித்தார்கள்? ஏனென்றால் என்னில் ஒரு தமிழனைக் கண்டார்கள்.

இன்று கி.பி.2001ஆம் ஆண்டு, அரசாங்கத்தால் சின்னாபின்னமாக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணத்தில் நின்று அறிவுரையாற்றுகின்றீர்கள். உங்கள் அறிவுரையைக் கேட்கும்போது என்னில் ஒரு விசித்திர உணர்வு ஏற்படுகிறது.

நீங்கள் யாழ் தமிழ் மக்களுக்குத்தானே உரையாற்றினீர்கள். (அங்கு ஆண், பெண் குழந்தைகள் உட்பட பத்துத் தமிழர்களுக்கு ஒரு சிங்களப் படைவீரன் நிற்கிறான்) இந்தத் தமிழ் மக்கள் சிங்களவரின் வன்முறையையும், அரச பயங்கரவாதத்தையும், 45 வருடங்கள் அனுபவித்தவர்கள், அனுபவிப்பவர்கள். இது உங்களுக்குத் தெரியுமா? புலிகள் பயங்கரவாதத்தையும், வன்முறையையும் விட்டுவிட வேண்டும் என்கிறீர்கள். ஆனால் ஐயா, உண்மையிலேயே உங்கள் நோக்கம் அதுவல்ல. புலிகள் இராணுவ நிலைகளைத் தாக்கி அழிப்பதை நிறுத்தச் [illegible]. உண்மையைச் சொல்லுங்கள் [illegible] பயங்கரவாதம் பற்றிய பேச்சு, இலங்கை இராணுவம் அடைந்த பின்னடைவுகளின் மூடிமறைப்பே.

புலிகள் வன்முறையாளர்களாகவோ, கொலையாளிகளாகவோ பிறந்தவர்கள் அல்ல, ஆகாயத்தில் இருந்து குதித்தவர்களும் அல்ல. தாங்கள் நம்புகிறீர்களோ இல்லையோ, அவர்களும் தமிழர்கள். தங்கள் மக்களின் அவலத்தை உணர்ந்தவர்கள். தங்கள் பரம்பரைத் தாயகமாக இருந்த பூமியில் வருங்காலச் சமுதாயம் சுயமரியாதையுடனும், கௌரவத்துடனும், அமைதியுடனும் வாழ தங்கள் உயிரை அர்ப்பணிக்க முன்வந்தவர்கள். இவர்கள் தங்கள் கடந்தகாலத் தலைவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் துணிச்சலாக உரையாற்றுவதைக் கண்டார்கள். தமிழ் மக்களின் பரிதாப நிலை மேடைகளில் முழங்குவதைக் கண்டார்கள். கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சார்ந்த சாதுவான எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் தலைமையில் ஜனநாயக முறைப்படி தெரிவு செய்யப்பட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தனிச்சிங்களச் சட்டத்தை எதிர்த்து 1956 யூன் 5இல் காலிமுகத்திடலில் காந்திய அகிம்சை முறைப் போராட்டம் நடத்தினார்கள். நாட்டின் சட்டத்தின் பாதுகாவலர்கள் முன் சிங்களக் காடையர்களால் அடித்து உதைக்கப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு நடந்ததை எல்லாம் இந்த இளைஞர்கள் அறிந்தார்கள். 1958ம் ஆண்டு தமிழ், சிங்கள இனக்கலவரத்தில் தம் சொந்தங்கள் நூற்றுக்கணக்கில் கொல்லப்பட்டதைக் கேள்விப்பட்டார்கள். [illegible] உயிருடன் எரிக்கப்பட்டதைக் கேள்விப்பட்டார்கள். இவை எல்லாம் நடந்த பொழுது தமிழ்ப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனுக்கு வயது என்ன என்று அறிய ஆசைப்படுகின்றீர்களா? அப்பொழுது அவருக்கு வயது மூன்று.

ஒருவர் சரித்திரத்தை இடையில் இருந்து படிக்க முடியாது. ஒருவர் அமெரிக்க சரித்திரத்தைப் படிப்பதானால், அமெரிக்காவுக்கு சரித்திரம் என்று அதிகம் இல்லாவிட்டாலும், அமெரிக்க அதிபர் ஜோர்ச் வாஷிங்டனில் இருந்தோ, அல்லது அதிபர் தோமஸ் ஜெபர்சனில் இருந்தோ, ஆரம்பிக்கவேண்டும். அதைவிடுத்து அமெரிக்கா வியட்நாம் மீது நடாத்திய அசிட் திரவ வீச்சில் இருந்தோ அல்லது அமெரிக்கா நடத்திய மாபெரும் சர்வதேசப் பயங்கரவாதமாகிய கிரோஷிமா மீதான அணுகுண்டு வீச்சில் ஒரு இலட்சம் மனித உயிர்களைப் பலிகொண்ட வரலாற்றில் இருந்து ஆரம்பிக்க முடியுமா?

ஐயா, தமிழ்ப் புலிகளின் ஆயுதப் போராட்டம், இலங்கைச் சரித்திரத்தில் ஒரு இடை நிகழ்வு, கால்நூற்றாண்டு சிங்கள வன்முறைகளின் பிரதிபலிப்பும் (பின்நிகழ்வும்) அதேகால சாத்வீகப் போராட்டத்தின் தோல்வியும், உங்களின் கொலை செய்யப்பட்ட முன்னாள் ஜனாதிபதி ஜோன்.எவ். கெனடி சொன்னார் 'அமைதிப் புரட்சியை அனுமதிக்காவிட்டால், ஆயுதப் புரட்சி தவிர்க்க முடியாததாகும்' என்று. ஐயா இங்குதான் 53 வருடம் ஆண்ட எங்கள் சிங்களச் சகோதரர்கள் தவறிவிட்டார்கள். உயர்ஸ்தானிகர் அவர்களே, நீங்கள் கூறிய சிறீலங்கா எல்லைக்குள் தனித்தமிழ்நாடு என்ற கருத்தை நிராகரிக்கின்றோம், எல்ரிரிஈயை பயங்கரவாதிகளாக் கணிக்கின்றோம், அவர்கள் தமிழ் மக்களின் ஏக பிரதிநிதிகள் என்பதை நம்பமாட்டோம் என்ற இத்தொனி உங்களை உலகப் பொலீஸ்காரன் போல் பார்க்கும்படி தோன்றுகின்றது. ஐயா, கௌரவத்திற்குரிய உங்கள் வாதம் தவறானது. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் பற்றிய எந்தவிதமான கருத்தையும் உங்கள் அரசாங்கம் எடுக்கலாம். தனித்தமிழ்நாட்டை ஏற்றுக் கொள்வதும் விடுவதும் சிங்களவருக்கும், தமிழருக்கும் இடையே உள்ள பிரச்சனை. ஒரு காலகட்டத்தில் சிங்கள மக்கள் மனம்மாறி தனித்தமிழ்நாட்டை ஏற்றுக் கொண்டால்கூட உங்கள் அரசாங்கம் அதை நிராகரிக்குமா?

நீங்கள் உங்கள் உரையில் 'டிரோக்கிறிஸியன் பெட்' என்கிற கிரேக்க உவமையை எடுத்துக்காட்டி சிலர் கொள்கைக்குப் பொருத்தமாக உண்மைகளைத் திரிக்கிறார்கள் என்று கூறியிருந்தீர்கள்.

'இன்றைய நவீன உலகில் கலாச்சாரங்கள் மோதுகின்றன. அதிவேகத்தில் குறுக்கும் நெடுக்குமாக ஒன்றை ஒன்று மோதுகின்றன. ஒரு தருணம் அழகிய கிராமத்தின் மூலையில் இருக்கிறோம். அடுத்த கணமே தொலைக்காட்சியில் பூகோளமயப்படுத்தப்பட்ட கிராமத்துள் போய்விடுகின்றோம்' என்று [illegible] சல்மான் றுஸ்டியின் புத்தகத்தில் [illegible] குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருந்தீர்கள். [illegible]

[illegible] இருக்கிறது?

ஐயா, [illegible] செய்பவர்கள் [illegible] புத்திமதி [illegible], தாக்கியவனுக்கல்ல [illegible] உண்மை. நீங்கள் [illegible] கவனமாக எழுதப்பட்டு [illegible] இதை ஒத்த(சிங்கள [illegible] செய்கிற) ஒரு உரையை [illegible] மாநாட்டு மண்டபத்தில் [illegible] ஆற்றமுடியுமா? ■

அமெரிக்கத் தூதுவர் அஸ்லிவில்ஸின் மமதை நிறைந்த பேச்சு

திரு. அஸ்லி வில்ஸ் சிறீலங்காவிற்கான அமெரிக்கத்தூதுவரா? அன்றி ஓர் இராஜதந்திரியா? அன்றி சிங்களப் பேரினவாதத்தின் ஒரு பேச்சாளரா? இதுவே இன்று தமிழ் மக்கள் மத்தியில் எழுந்துள்ள கேள்வியாகும். ஏனெனில் இம்மாதத் தொடக்கத்தில் யாழ். குடாநாட்டிற்கு விஜயம் செய்திருந்த அமெரிக்கத் தூதுவரின் பேச்சே இவ்வாறான கேள்வியைக் கேட்கவைத்துள்ளது.

யாழ். நூலகத்தில் அவர் ஆற்றிய உரை ஒன்றில், 'விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பு ஒரு பயங்கரவாத அமைப்பு, விடுதலைப் புலிகளை தமிழ் மக்களின் ஏக பிரதிநிதிகளாக ஏற்கமுடியாது. இலங்கை நாடோ அன்றி அதன் ஒரு பகுதியோ எந்தவொரு இனத்திற்கும் சொந்தமானதல்ல' என அவர் தெரிவித்த கருத்துக்களே இக்கேள்விகளைக் கேட்கவைத்துள்ளது.

இலங்கை இனப்பிரச்சினை விவகாரத்தில் அமெரிக்காவின் நிலைப்பாடு என்ன என்பது தமிழ் மக்களுக்குத் தெரியாததொன்றல்ல. சிறீலங்கா அரசிற்கு இராணுவ உதவிகளையும், ஆலோசனைகளையும், நேரடியாகவும் தமது அணிசார்ந்த நாடுகள் ஊடாகவும் அமெரிக்கா வழங்கி வருகின்றது என்பது உலகறிந்த விடயம். மறுவளமாக, சிறீலங்கா அரசின் கோரிக்கைக்கு இணங்கவும், தனது நலன் சார்ந்த நோக்கிலும் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பை சர்வதேச பயங்கரவாத அமைப்புகளின் பட்டியலில் சேர்த்துக்கொண்டுள்ளது என்பதும் தமிழ் மக்களுக்குத் தெரியாததும் அல்ல.

இதனைத்தவிர, அமெரிக்க அரசு வலதுசாரி சக்திகளுக்கும், பேரினவாத சியோனிச அரசுகளுக்கும் எப்பொழுதும் காவலாக இருந்து வந்துள்ளமையும், பொதுவில் ஒரு ஒடுக்குமுறை அரசாகவும் இருந்து வந்துள்ளமையும் உலகினால் அறியப்பட்டதொன்றே. இதற்கு அமெரிக்காவின் வரலாறும்கூட காரணமாகும்.

அமெரிக்காவின் பூர்வீகக் குடிகளை, செவ்விந்தியர்களை மிருகங்கள் போன்று வேட்டையாடி அங்கு தமக்கென ஓர் அரசை நிறுவிக்கொண்டவர்களே ஐரோப்பிய குடியேற்றவாசிகளான இன்றைய அமெரிக்க வெள்ளையர்கள். இதேவேளை, தமது பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்தவும், வளப்படுத்திக் கொள்ளவும் ஆபிரிக்காவில் இருந்து கொண்டு வந்த கறுப்பின மக்களை மிருகத்தனமாக வதைத்தவர்கள் இக்குடியேற்ற வாசிகளான அமெரிக்கர்கள்.

அமெரிக்க குடியேற்றவாசிகளின் தாய்வீடான பிரித்தானியா செய்த அடிமைகள் வியாபாரத்தில், பல்லைப்பார்த்து மாடு வாங்குவது போன்று அடிமைச் சந்தையில் ஆபிரிக்க கறுப்பின இளைஞர்களை ஏலத்தில் வாங்கி, தமது பொருளாதாரத்தை வளமாக்கவெனச் சாட்டையும் கையுமாக நின்றவர்கள் இவர்கள். இந்தவகையில் கறுப்பின இளைஞர்களின் இரத்தத்தில் தமது பொருளாதாரத்தைக் கட்டி வளர்த்த அமெரிக்க வெள்ளையர்களின் வழித்தோன்றல்களே இன்றைய அமெரிக்க ஆட்சியாளர்களும், அஸ்லி வில்ஸ் போன்றோரின் பரம்பரையும் ஆகும்.

இவ்வாறான ஒருவரிடம் இருந்து நிலத்தை ஆக்கிரமித்து, வேறொருவரிடம் இருந்து இரத்தத்தை உறிஞ்சிப் பெற்றுக்கொண்டுவிட்ட பொருளாதார பலத்தினாலும், இராணுவப் பலத்தினாலும் இன்று உலகிற்கு மனித உரிமைகள் பற்றியும், ஜனநாயகம் பற்றியும் போதிப்பது மட்டுமல்ல, யாருக்குத் தாயகம் உண்டு, யாருக்குத் தாயகம் இல்லை, யார் மக்களின் பிரதிநிதிகள், யார் மக்களின் பிரதிநிதிகள் இல்லை என்பதை தீர்மானிக்கவும் முற்படுகின்றனர்.

அமெரிக்கா இன்று தனிப்பெரும் வல்லரசாக இருக்கலாம், தனது இராஜதந்திர, புலனாய்வு நடவடிக்கைகள் மற்றும் தகவல் தொடர்பு நடவடிக்கைகள் மூலம் தமக்கேற்ற வகையிலாக அரசியல், இராணுவச் சூழ்நிலைகளை உருவாக்குவதிலும், பூகோள ஆதிக்கத்தில் அனுகூலங்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடியதான ஒரு சக்தியாகவும் இருக்கலாம். ஆனால், அதற்காக அமெரிக்காவின் தூதுவர் என இருப்பவர் எதையும் பேசலாம், எதையும் செய்யலாம், எனக் கருதுவதும், செயற்படுவதும் இராஜதந்திர வரம்புகளை மீறுவதும் இன்றைய அரசியல் சூழ்நிலைக்கு ஒவ்வாததொரு செயலுமாகும்.

கொழும்பில் கடந்த மாதத்தில் அமெரிக்கத் தூதுவர் அஸ்லிவில்ஸ், ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தலைவரும் எதிர்க்கட்சித் தலைவருமான ரணில் விக்கிரமசிங்க ஏற்பாடு செய்திருந்த கருத்தரங்கு ஒன்றில் கலந்துகொண்டு பேசினார். இக்கருத்தரங்கு 'சர்வதேச நாடுகளுடன் நல்லுறவை வளர்த்துக்கொள்ளுதல் எவ்வாறு?' என்ற தலைப்பில் அமைந்ததாகும். இதில் பேசிய அஸ்லி வில்ஸ்சும் இத்தலைப்புக் குறித்தே உரையாற்றியிருந்தார். அவ்வுரை ஐ.தே.க. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு சர்வதேச நாடுகளுடனான நட்புறவு பேணுவது எவ்வாறு என்பது குறித்து ஒரு வகுப்பு நடத்தியது போன்றதாகவே இருந்ததாக தகவல் ஊடகங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

ஆனால், அஸ்லி வில்ஸின் யாழ்ப்பாணப் பேச்சு அவர் அவ்வாறானதொரு கருத்துரைக்குத் தகுதியானவரா என்பது குறித்த கேள்வியை எழுப்புவதாகவே உள்ளது. இலங்கையிலுள்ள தமிழ் மக்கள் சிறுபான்மையினராக இருக்கலாம். அவர்கள் ஒரு தேசிய இனம் என்பதையும், ஒரு பலம் பொருந்திய சமூகத்தினர் என்பதையும் அவர் நினைவிற்கொள்ளவில்லை. இல்லாவிடில் நாடோ அரசோ தமிழருக்கு இல்லை என்பதற்காக தமிழர் தாயகத்தில் தமிழ் மக்களின் முன் நின்றுகொண்டு அவர்களை அவமதிப்பதும், அவர்களின் உணர்வுகளை உதாசீனம் செய்வதும் போன்று மமதையாக அவர் பேசியிருக்கமாட்டார்.

இந்த விடயத்தில் சிறீலங்காவின் ஆட்சியாளர்களில் பேர்பெற்ற பேரினவாதியான ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனகூடப் புரிந்து கொண்டதை அஸ்லி வில்ஸ் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்றே தோன்றுகின்றது. ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன ஒரு தடவை கூறினார் '[illegible] இலங்கையில் சிறுபான்மையினர் [illegible]. ஆனால், அது உலகிலுள்ள பலம்பொருந்திய சிறுபான்மை இனங்களில் ஒன்று' என்று.

தமிழீழ ஆவணக்காப்பகம் Tamileelam Archive

இந்நிலையில் அவ் இனத்தைப் புண்படுத்தும் வகையிலும், அதேசமயம் அவ் இனத்தின் பலத்தையும் புரிந்துகொள்ளாது ஓர் ஒடுக்குமுறையாட்சியாளரின் பேச்சாளர்

> தமிழ் மக்களுக்கு இலங்கையில் தாயகம் உண்டா? இல்லையா? என்பதைத் தீர்மானம் செய்யவேண்டியது வரலாறே ஒழிய, அமெரிக்கத் தூது வரான அஸ்லிவில்ஸ் போன்ற ஒரு பிரதிநிதியல்ல. இலங்கையின் வரலாற்று ஆரம்பம் தொட்டே இங்கு தமிழர்கள் வாழ்ந்துவந்துள்ளனர் என்பதற்கு வரலாற்றுச்சான்றுகளும், புரா தன பொருள் சான்றுகளும் உள்ளன.

போன்று பேசுவது அமெரிக்கத்தூதர் அஸ்லி வில்ஸின் இராஜதந்திர ஆற்றலையே கேள்விக்குள்ளாக்கியுள்ளது.

விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தைப் பயங்கரவாத அமைப்பு எனக்கூறும் அஸ்லி வில்ஸ், ஜனநாயகரீதியிலான தமிழ் மக்களின் கடந்த கால போராட்டங்களுக்குச் சிங்களப் பேரினவாதம் எத்தகையவிதத்தில் பதில் அளித்தது என்பது குறித்து எதையாவது கருத்திற்கொண்டாரா?

தமிழ் மக்கள் ஜனநாயக முறையில் தமது உரிமைகளை சிறீலங்காப் பாராளுமன்றத்தில் கோரியபோது 'போர் என்றால் போர் சமாதானம் என்றால் சமாதானம்' என்று கூறித் தமிழ் மக்களைப் போருக்குள் இழுத்துவிட்டவர்கள் யார்? தமிழ் மக்கள் சாத்வீகப் போராட்டங்களை நடத்தியபோது அவர்கள் மீது அரச பயங்கரவாதத்தைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டு, இரவோடு இரவாக தமிழ் இளைஞர்கள் காணாமற்போவதற்கும், பின்னர் வீதி ஓரங்களில் பிணமாக எறியப்படுவதுமான பயங்கரவாதச் செயல் முறையை தொடக்கிவைத்தது யார்?

காலத்திற்குக் காலம் தமிழ் மக்கள் மீது குண்டர்களையும், அரச படையினரையும் ஏவிவிட்டு இனக்கலவரங்களை நடத்தி தமிழ் மக்களின் உயிர்களையும், உடமைகளையும் அழித்தவர்கள் யார்? ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றவும், தக்கவைக்கவும் இனவாதத்தினை ஒரு வழிமுறையாகத் தெரிவு செய்தவர்களும், அவற்றிற்கு அதிகாரத்தின் மூலம் சட்ட அங்கீகாரமும், அனுமதியும் கொடுக்கவிளைந்தவர்கள் யார்?

'இறைமையுள்ள அரசு', 'பெரும்பான்மையினரின் ஆட்சி' என்பதற்காகச் சிறுபான்மை இனம் ஒன்றை கொன்றொழிக்க முற்படுவது பயங்கரவாதம் ஆகாதா? ஒரு புறம் ஒடுக்கு முறைச்சட்டத்தைக் கொண்டும், மறுபுறம் இராணுவரீதியிலான அச்சுறுத்தலையும்கொண்டு ஓர் இனத்தின் உரிமைகளை மறுக்க முயல்வது பயங்கரவாதம் ஆகாதா?

ஆனால், இவையாவும் அமெரிக்காவிற்கோ அன்றி அதன் தூதுவர் அஸ்லி வில்சுக்கோ பயங்கரவாதமாகப்படவில்லை. ஒரு சிறுபான்மை இனத்தின் உரிமைக்காகப் போராடும் அமைப்பு மேற்கொள்ளும் தாக்குதல்கள் நடவடிக்கைகள் மட்டுமே மனித உரிமை மீறல்களாகவும், ஜனநாயக விரோதச் செயல்களாகவும் தெரிகின்றன. அதாவது, சிறுபான்மை இனம் தன்னைத் தற்காத்துக்கொள்வதற்கான வழிமுறைகள், நடவடிக்கைகள் மட்டும் அவர்களுக்குப் பயங்கரவாதச் செயற்பாடாகத் தெரிகின்றன.

ஆனால், அமெரிக்காவிற்கு இவ்வாறு தெரிவதொன்றும் ஆச்சரியம் இல்லை. [illegible]களைக் கொன்றொழிக்கும் இஸ்ரேலின் ஒடுக்குமுறை நடவடிக்கைகளை இன்றுகூடத் தடுத்து நிறுத்த அமெரிக்கா தயாராக இல்லை. மாறாக, பாலஸ்தீனியர்களே வன்முறையைத் தூண்டுவதாகக் குற்றம்சாட்டுவதிலேயே அது குறியாகவுள்ளது.

மாறாக, ஒடுக்குமுறை அரசிற்கு நவீன ஆயுத தளபாடங்களையும், பயிற்சிகளையும் வழங்கி இன அழிப்பிற்கும், ஆக்கிரமிப்பிற்கும் உற்சாகமும், ஊக்கமும் அளித்துக் கொண்டு தமிழ் மக்களுக்கும், விடுதலைப் புலிகளுக்கும் போதனை செய்ய முற்பட்டு நிற்கின்றது அமெரிக்க இராஜதந்திரம்.

மேலும், தமிழ் மக்களுக்கு இலங்கையில் தாயகம் உண்டா? இல்லையா? என்பதைத் தீர்மானம் செய்யவேண்டியது வரலாறே ஒழிய, அமெரிக்கத் தூதுவரான அஸ்லிவில்ஸ் போன்ற ஒரு நபரோ/பிரதிநிதியல்ல. இலங்கையின் வரலாற்று ஆரம்பம் தொட்டே இங்கு தமிழர்கள் வாழ்ந்துவந்துள்ளனர் என்பதற்கு வரலாற்றுச் சான்றுகளும், புராதன பொருள் சான்றுகளும் உள்ளன.

இலங்கைத் தமிழரின் வரலாற்றில் நாநூறு வருட காலனித்துவ ஆட்சியே அவர்கள் தன்னாட்சி இழந்தமைக்கும் இன்றைய நெருக்கடிக்கும் காரணமாகும். அவ்வாறு இருந்தும், வடக்குக் கிழக்கில் தமிழ் மக்களே வாழ்ந்தனர் என்பதும், அவர்கள் தனித்துவம் பெற்றவர்களாக இருந்தனர் என்பதும் காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களாலேயே உறுதி செய்யப்பட்டும் உள்ளது.

இவ்வாறான வடக்குக் கிழக்கில் நீண்ட வரலாற்றைக்கொண்ட தமிழ் மக்களின் தாயகத்தை அமெரிக்கர்கள் நிராகரிப்பது என்பது வேடிக்கையாக இருப்பது மட்டுமல்ல, தமது தேவைக்கும் விருப்பிற்கும் ஏற்ப சித்தாந்தங்களையும், கோட்பாடுகளையும் அவர்கள் எவ்வாறு திரிபுபடுத்துகின்றனர் என்பதையும் காட்டுவதாகவே உள்ளது.

இத்தனைக்கும் நம்மைப்போல, அவுஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து போன்றவற்றில் குடியேறிய ஆங்கிலேயரையும், தென்னாபிரிக்கா, சிம்பாவே, நமீபியா போன்றவற்றில் குடியேறி இன்று சிறுபான்மையோராக இருக்கும் ஐரோப்பியரையும் அந்நாட்டின் பிரஜைகளாகவும் அம்மண்ணிற்கு உரித்துடையோராகவும் ஏற்றுக்கொள்ளும் அமெரிக்க ஆட்சியாளருக்கு, பாரம்பரியமான 2000 ஆண்டிற்கு மேற்பட்ட வருடங்கள் ஒருபிரதேசத்தில் வாழ்ந்த மக்களை அம்மண்ணின் மைந்தர்களாக ஏற்றுக்கொள்வது இயலாத காரியமாக உள்ளது. இதற்கு மாறாக வரலாற்றிற்குப் புது விளக்கம் கொடுக்க முற்படுகின்றது.

இதற்கு அடுத்ததாக விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் தமிழ் மக்களின் ஏக பிரதிநிதிகளா இல்லையா என்பதை அமெரிக்கா தீர்மானிக்க முனைவது வேடிக்கையானதொன்றாகும். ஏனெனில், அதனைத் தீர்மானிக்க வேண்டியவர்களும், கூறவேண்டியவர்களும் தமிழ் மக்களே ஒழிய அமெரிக்கத் தூதுவர் ஒருவர் அல்ல.

அமெரிக்காவிற்கு இப்பிராந்தியத்திலும், இலங்கையிலும் எவ்வகையான அபிலாசைகளும் இருக்கலாம், விருப்பங்களும் இருக்கலாம். அதற்காக இங்குள்ள மக்களின் அதுவும் ஒரு போராடும் மக்கள் கூட்டத்தின் பிரதிநிதிகள் யார் எனக்கூறும் உரிமையோ அன்றி தெரிவுசெய்யும் உரிமையோ அதற்குக் கிடையாது. தமது கொள்கைக்கு ஏற்றவர்களையும், தமது அடிவருடிகளையும் சுட்டிக்காட்டி அவர்களே மக்களின் பிரதிநிதிகள் என அது கூறலாம். ஆனால், அமெரிக்கா கூறுகின்றனர் என்பதற்காக அவர்கள் மக்களின் பிரதிநிதிகள் ஆகிவிட முடியுமா? உலகில் பல நாடுகளில் அமெரிக்கா இவ்வாறான முயற்சிகளில் ஏற்கனவே தோல்வி கண்டுவிட்டதை மறந்துவிட்டது போலும். இவ்வாறு முன்நிறுத்த முனைந்தவர்களுக்குப் பின்னர் அரசியல் புகலிடமும், அவர்களை வாழ்நாள் பூராவும் கட்டி அழவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளதையும் அமெரிக்கா மறந்துவிடக்கூடாது. அத்தோடு, இனப்பிரச்சினை விவகாரத்தைப் பொறுத்து இந்தியாவிற்குக் கடந்தகாலத்தில் ஏற்பட்டதை அமெரிக்கா கண்டுகொள்ளாதது அதன் பெருவெட்டான அணுகுமுறையைக் காட்டுகின்றது.

ஆனால், தமது பிரதிநிதிகள் யார் என்பதை தமிழ் மக்கள் கடந்த காலத்திலும் தெளிவாகவே வெளிக்காட்டியுள்ளனர். தற்பொழுதும் அதனை உறுதிசெய்தும் வருகின்றனர். இதற்கு தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஒருமித்த குரலில் தெரிவித்துவரும் ஆதரவைக் கொள்ளமுடியும். தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகளை தமது பிரதிநிதிகளாகவும், பாதுகாவலர்களாகவும் கொள்வது என்பது ஏதோ கவர்ச்சியின் பாற்பட்டதொன்றல்ல. தம் இனத்திற்காகவும், மக்களுக்காகவும் புலிகள் இயக்கமும், அதன் தலைமையும் செய்துள்ள, செய்துவருகின்ற அர்ப்பணிப்புக்களும் தியாகங்களுமே காரணமாகும். ஆனால், அமெரிக்கா இவ் அரசியல் யதார்த்தத்தை ஏற்க மறுப்பது வரலாற்றில் மற்றொரு தோல்வியை அது தழுவுவதற்குத் தயாராவதாகவே கொள்ளத்தக்கதாகும்.

ஏனெனில் உலக வரலாறு எத்தகைய வல்லாதிக்க சக்திகளினாலும் ஒரு தேசிய இனத்தின் உணர்வுகளை மழுங்கடித்துவிட முடியாது என்பதை ஏற்கனவே உணர்த்தி நிற்கின்றது. தமிழ் மக்கள் விவகாரத்திலும் வரலாறு அதனையே நிரூபிக்கும். ■

ஜெயராஜ்

தமிழர் தாயகத்தில் தொண்டைக்குள் சிக்கிய முள்ளாக விளங்கிய ஆனையிறவுப் பெருந்தளம் 300 வருடங்களின் பின்னர் தமிழர் கரங்களில் வீழ்ந்தது. இப்படைத்தளத் தகர்ப்பிற்கான முயற்சிகள் 27-03-2000 அன்று தாளையடித் தரையிறக்கத்தோடு ஆரம்பமாகின. 22.04.2000 அன்று ஆனையிறவு தமிழர் சேனையால் கைப்பற்றப்பட்டது. இவ்வரலாற்று நிகழ்வின் ஓராண்டுப் பூர்த்தியை முன்னிட்டு இவ்வாக்கம் பிரசுரமாகின்றது.

ஆனையிறவு நி

'காப்பிலிகள் வந்துபோன களைப்பு ஆறமுதல் ஊருக்குள்ள ஆமி வந்தால் எப்படியிருக்கும்' என்பாள் அடிக்கடி ஆச்சி.

இரண்டாம் உலகப் போர்க்காலத்தில் 'பிரிட்டிஷ் படைகள்' எல்லா இடங்களிலும் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. 'காப்பிலிகள்' என்ற ழைக்கப்படும் பிரிட்டிஷ் படைகளின் ஒரு பிரிவினராகிய கறுப்பினத்தைச் சேர்ந்தோர் இயக்கச்சிச் சந்தியிலும், ஆனையிறவிலும் நிறுத்

தப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் அங்கே இருந்தபோது ஊர் அச்சமடைந்தபடி இருந்தது. பெண்கள் வேளையுடன் வீடுகளுள் முடங்கிவிடுவார்கள். வெளியே செல்வதாக இருந்தாலும், மூன்று நான்குபேர் ஒன்று சேர்ந்து ஆண்களைத்துணைக்கு அழைத்துக்கொண்டுதான் போவார்கள். கிணறுகள், பிறவசதிகளெல்லாம் குறைவாக இருந்த காலம் அது.

பட்டாளம் குளிக்கவோ அல்லது வேறு வேலைகளாக நடமாடத்தொடங்கினாலோ ஊர்வெறிச்சோடிப்போகும்.

'அந்தநேரம் நாங்கள் பட்ட பாட்டை ஆர் அறிவார்' என்பாள் ஆச்சி பெருமூச்சு எறிந்தபடி.

'காப்பிலிகளால்' கலக்கமடைந்த அந்த அனுபவம் மறையமுன் 1960களில் இயக்கச்சியில் 'ஆமிக்காம்ப்' ஒன்றைப் போட்டபடி ஊரின் அருகில் இலங்கை இராணுவம் வந்தபோது ஆச்சி மட்டுமல்ல ஊருக்குள் எல்லோருமே கலங்கித்தான் போனார்கள்.

ஆனால் 'ஒருவரும் பயப்படத்தேவையில்லை. இராணுவம், அரசாங்க நிலத்தில் அதுவும் ஊரின் ஒதுக்குப்புறத்தில் வைருக்கும். பிரச்சினையில்லாமல் இருக்கும்' என்று தெம்பூட்டுவதாக வாக்களித்தார் D.R.O.

D.R.O.வின் சுற்றை வழிமொழிந்து ஏற்றுக்கொண்டதுடன் எல்லோரும் அதற்கு [illegible] என்று தாமே மக்களின் கருத்தை [illegible] D.R.O.விற்குக் [illegible] அப்போது பொலிஸ் அதிகாரி ஒருவரும், ஆமிக்காரன் ஒருவரும் D.R.O.வுடன் நின்றார்கள்.

காடாக இருந்த நிலத்தை 'கொன்றாக்ட்'டில் கொடுத்து வெட்டித் துப்புரவாக்கி சிறுகட்டடங்கள் அமைத்து கிணறுகளும் கட்டி இராணுவம் குடியேறியபோது, கண்டி வீதியில் 170ஆம் கட்டைக்கும், ஆமிக்காம்புக்குமிடையில் ஒரு வீதியும் போடப்பட்டு விட்டது.

'குளவிக்கூட்டைக் கொண்டுவந்து ஊருக்குள்ளை வைச்சிருக்கிறாங்கள்' என்பார் கந்தையாக் கிழவர்.

'விதானைக்கென்ன, நாளைக்கு ஒரு கரைச்சல் வந்தால் ஆர் தீர்க்கிறது?' என்று கொதித்தது ஊர்.

'ஒரு பிரச்சினையும் இங்க வராதென்டு D.R.O சொன்னால் பிறகேன் இங்க கொண்டுவந்து இருத்திறாங்கள்' என்பது ஊரின் கேள்வியாக இருந்தது.

எப்படியிருந்தாலும் 'ஆமிக்காம்ப்' வந்து விட்டது. அப்போது ஆனையிறவில் காட்டு இலாகாவின் சோதனை நிலையமும், சுங்க இலாகாவின் சோதனைச் சாவடியும் இருந்தன. பளையிலிருந்த பொலிஸ் ஸ்ரேசனில் இருந்து இரண்டு பொலிஸ்காரர்கள் வந்து இந்தச் சோதனைச் சாவடியில் நிற்பார்கள்.

1958இல் தென்னிலங்கையில் நிகழ்ந்த தமிழின வன்முறையின்போதும் 1965இல் நடந்த சத்தியாக்கிரகத்தின்போதும் இராணுவம் ஆனையிறவில் தற்காலிகமாக நிறுத்தப்பட்டது. பின்பு இயக்கச்சியில்தான் அது நிலைகொண்டது.

காம்ப்பிலிருந்து நல்லதண்ணீருக்காக V.C அலுவலகத்திலிருந்த கிணற்றுக்கு உழவு இயந்திரத்தில் நாளுக்கு இரண்டு தரம் இராணுவத்தினர் வருவார்கள். அவர்கள் இருந்த இடத்தில் கிணறுகள் புதிதாகக் கட்டப்பட்டிருந்தாலும் குடிநீர்ப்பிரச்சினை இருந்தது. தண்ணீருக்காக வரும் அவர்கள் துப்பாக்கியுடன் வந்ததாக சரித்திரமேயில்லை. ஊரவர்களுடன் பழகுவதில் ஈடுபாடு காட்டுவார்கள்.

ஒருநாள்,

பன்னிரண்டாம் நம்பர் 'காட்போர்ட்' பெட்டிகள் இரண்டுடன் மாமா வீட்டுக்கு வந்தபோதுதான் நான் முதன் முதலில் 'பால்ரின்'னைக் கண்டேன். தோட்டாப் பெட்டிகளுடன் பால்ரின் ஒன்றையும் மாமா கொண்டு வந்திருந்தார். இரண்டையும் ஆமிக்காம்பிலேயே அவர் வாங்கியிருந்தார். பால்ரின்னைக் கண்டவுடன் 'இந்த இழவை ஏன் கொண்டு வந்தாய்' என்று ஆச்சி திட்டினாள். பசுப்பாலைத் தவிர வேறு பால்வகை எதையும் தொட்டறியாத ஆச்சிக்கு இது பெரிய துன்பமாகவே இருந்தது. அவள் அதை ஒரு துடக்காகவே எண்ணினாள்.

மாமாவுக்கு வேட்டையும், வேளாண்மையும் தான் வாழ்க்கை. வேட்டைக்காகவே தோட்டாப் பெட்டிகளை இராணுவத்தினரிடம் மாமா எப்படியோ வாங்கிவிட்டார். அவர்களுக்கு தோட்டாவுக்குப் பதிலாக இறைச்சி கொடுத்தால் சரி. தோட்டா வாங்கப் போனவருக்கு அவர்கள் பால்ரின்னையும் கொடுத்திருந்தார்கள். இப்படித்தான் இன்னொரு நாள் 'ரின் மீனு'டன் மாமா வந்ததும் எங்கள் வீடு அமர்க்களப்பட்டதும் நடந்தது.

ஊரில் அம்மன் கோவில் பொங்கல் வைகாசித் திங்களில் நடக்கும். காவடியும் பாற்செம்பும் தீக்குளிப்பும் சிலம்படியும் என்று கோயில், களை கட்டியிருக்கும். பகல் தொடங்கி இரவு முழுதும் நடக்கும் விழா அது. இரவு நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்க ஒரு 'ஜீப்' வண்டிவரும். அதில் அந்தக் காம்பின் அதிகாரியுடன் இன்னும் சில இராணுவத்தினரும் வருவார்கள். அப்போது கடமைக்காக அங்கே வந்த பொலிஸ்காரர்களும் இராணுவத்தினரும் சேர்ந்து கொள்வார்கள். ஒரு ஒதுக்குப்புறமாக நின்று நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்துக்கொண்டு நிற்பார்கள்.

எங்காவது நாடகமோ கூத்துகளோ நடந்தால் அங்கே அவற்றைப் பார்க்க இப்படித்தான் வந்துவிடுவார்கள். ஒருமுறை பளையில் நாடகம் பார்த்துவிட்டு இயக்கச்சிக்கு வருவதற்காக நின்றவர்களை, தங்களின் ஜீப்பில் ஏற்றிவந்து இயக்கச்சிச் சந்தியில் இறக்கிவிட்டுத் திரும்பித் தங்களின் முகாமுக்குப் போயிருந்தார்கள் படையினர்.

தமிழ் ஆவணக்காப்பகம் TamileelamArchive

[illegible] இராணுவத்தினருடன் அதிகமும் நெருக்கமாக இருந்தவர் சேமன்தான். V.C அலுவலகக் கிணற்றில் தண்ணீர் எடுக்க வருவதில் இருந்து முகாம் வீதிப் புனரமைப்பு, முகாம் சுற்றாடல் ஒழுங்கமைப்பு என்று அநேகமான வேலைகளும் தொடர்புகளும் சேமனூடாகவே நிகழ்ந்ததால் அவருடன் அவர்கள் நெருக்கமாக இருந்தார்கள்.

பளையிலுள்ள எரிபொருள் நிலையத்துக்கு எரிபொருளை நிரப்ப பெற்றோல் பவுசர் போகும்போது வாரத்துக்கு இரண்டு தடவைகள் இந்த முகாமுக்கும் வந்து போகும். இதையும் இராணுவத்தினரின் வாகனங்களையும் தவிர அவர்களின் வீதியில் எந்த வாகனமும் போவதில்லை. எப்போதாவது பின்னேரங்களில் ஏதாவது வேலையாக வெளியே வரும் இராணுவத்தினர், பனங்கள்ளுக் குடிப்பதற்கென்றே ஊரிலுள்ள யாரோ ஒருவருடன் தொடர்புகொண்டு விடுவார்கள். ஆனால், இருள் கவியமுன் ஊரிலிருந்து வெளியேறி விடுவார்கள். அதன் பின் நின்றால் எங்காவது பொலிஸ் பிடித்து விடும் என்ற பயம் அவர்களுக்கு. அப்போது இராணுவத்தினர் ஒழுங்கு மீறி நடந்தால் அவர்களைக் கைதுசெய்யும் அதிகாரமும் வல்லமையும் பொலிசுக்கு இருந்தது.

தினமும் அதிகாலை 4.00 மணிக்கு ஜீப் ஒன்று பளைக்குப் போகும். மெயில் ரயிலில் இராணுவத்தினருக்கு வரும் கடிதங்களை எடுத்துவரவே இந்த ஜீப் போய்வருவது வழக்கம். காலையில் இயக்கச்சியிலிருந்து பளைக்குப் போகவிருப்பவர்கள் அல்லது பளையிலிருந்து இயக்கச்சிக்கு வரவிருப்பவர்கள் அந்த ஜீப்பைக் கவனத்தில் வைத்து பயணத்துக்கு நிற்பார்கள். போகும் வழியில் வழியில் நிற்பவர்களை ஏற்றிப் போவார்கள் இராணுவத்தினர்.

முகாமுக்குத் தேவையான விறகு, தேங்காய் போன்ற பொருட்களைப் பெறுவதற்கு ஊருக்குள்ளிருந்தவர்களிடம் விண்ணப்பம் கொடுத்து வழங்கலைப் பெறத்தொடங்கினார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு இணைப்பாளராக உத்தியோகபூர்வமான தொடர்போ என்னவோ விதானையாரே இருந்தார்.

இதெல்லாம் ஊரிலிருந்த பலருக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதிகமும் ஊரின் கண்ணுக்குள்ளானவர்கள் விதானையாரும் சேமனும்தான்.

ஆதிசிவன் சுப்பிரமணியமும் மடத்தல் சின்னத்தம்பியும் வயற்காவலுக்குப் போகும்போது வெறியில் நின்ற ஆமிக்காரர் அடித்ததுதான் ஆகப்பெரிய கொந்தளிப்பை ஊருக்குள் ஏற்படுத்தியது. சேமனையும் விதானையாரையும் திட்டித் தீர்த்தார்கள் எல்லோரும். ஆமிக்காம்புக்கு விறகு 'கொன்றாக்ட்' எடுத்து 'சப்ளை' செய்த வேலுப்பிள்ளையரை 'இனி விறகு அவங்களுக்குப் பறிக்கக் கூடாது' என்று சொல்லி ஊரில் கொந்தளித்தார்கள். வேலுப்பிள்ளையருக்கு காது சரியாகக் கேட்காது. ஆனாலோ என்னவோ அவர் தொடர்ந்தும் காம்புக்கு விறகைப் பறித்தார். விழுந்தது அடி இரண்டு மாதம் வரையில் ஆஸ்பத்திரியில் கிடந்துவிட்டு வெளியே வந்தார்.

பொலிஸ் வந்தது. யாரையும் பிடிக்க முடியவில்லை. விதானையார் அங்குமிங்கும் ஓடித்திரிந்து அலுவல் பார்த்து, ஆமிக்காரர் மன்னிப்புக் கேட்டு, ஒரு சமரசத்துக்கு வர ஒழுங்கு செய்தார். என்றாலும், அதன் பிறகு இன்னும் அதிக இடைவெளி இராணுவத்திற்கும் ஊருக்குமிடையில் ஏற்பட்டு விட்டது.

ஊரின் ஒதுக்குப்புறங்களில் காட்டுக்கரையோரமாக, பாவித்த பொருட்களையும், வெற்றுப் போத்தல்கள், தகரப் பேணிகளையும் கொண்டுவந்து கொட்டுவார்கள் அவர்கள். விதவிதமான போத்தல்களாயிருக்கும் அவை.

இதில் சிலதை ஊரவர்கள் யாராவது எடுத்துச் செல்வார்கள். 'கண்ட குப்பைகளையும் அவங்கள் கொட்டிப்போட்டுப் போக எங்கட ஊரென்ன குப்பை மேடே?' என்பது வல்லிபுரத்தாரின் கோபம்.

எல்லா இடைவெளிகளையும் குறைப்பது போல 'வெசாக்' பண்டிகையை ஊரிலுள்ளவர்களை அழைத்து 'காம்ப்'பில் கொண்டாடினார்கள் இராணுவத்தினர்.

அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களும் மற்றும் ஆண்களில் சிலரும்தான் அங்கே போயிருந்தார்கள். அப்போதுதான் வெள்ளரசு மரத்தையும் புத்தகோவிலையும் அங்கே பார்த்தோம்.

II

1970, 71இல் தென்னிலங்கையில் நிகழ்ந்த ஜே.வி.பி. கிளர்ச்சியுடன் ஆனையிறவுக்கு மாற்றப்பட்டது இயக்கச்சியிலிருந்த இராணுவ முகாம். அப்போது, பளையில் பொலிஸ் அதிகாரியாக இருந்தவர் [illegible] ஆனால் [illegible] அதிகாரி இவர். ஜே.வி.பி. கிளர்ச்சியாளர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கோடு ஆனையிறவில் ஒரு சோதனைச் சாவடி அமைக்கப்பட்டது. அதுவரையில் காட்டு மரங்கள் சட்டத்துக்குப் புறம்பாக நகர்த்தப்படுவதைத் தடுக்குமுகமாக அமைக்கப்பட்ட காட்டு இலாகாவினதும், கள்ளக்கடத்தல் என்று சொல்லப்படும் சட்டவிரோதப் பொருட்கள் கடத்தப்படுவதைத் தடுப்பதற்கான சுங்க இலாகாவினதும் துணைக்கு இரண்டு பொலிஸ் காரர்களுமே இருந்தனர் ஆனையிறவில். இராணுவத்தினர் இயக்கச்சியில் நிலைகொண்டிருந்தபடி ஆனையிறவு சோதனைச்சாவடிக்கும்

னைவும் நிஜமும்

பளையில் இருந்த பொலிஸ் ஸ்ரேசனுக்கும் மாத்திரம் போய்வருவார்கள். ஜே.வி.பி. கிளர்ச்சிக்காரர்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக ஆனையிறவில் அமைந்திருந்த Fort Bascula கோட்டையில் இராணுவம் நிரந்தரமாகக் குடியேறியது. தேவையேற்படும் போது மட்டும் இருந்துவிட்டு எப்போதாவது வெளியே வீதிக்கு வரும் இராணுவம் மற்றும்படி அது உள்ளேயே இருந்தது. சோதனைச் சாவடியில் பொலிஸ் பலப்படுத்தப்பட்டு நடவடிக்கைகள் தீவிரப் படுத்தப்பட்டன.

கடனீரேரியினூடாகச் செல்லும் ஒரே தரைவழிப்பாதையின் தொடக்கத்திலேயே இந்தச் சோதனைச் சாவடி அமைந்திருந்தது. இந்த இடத்தின் முக்கியத்துவத்தைக் கருதியே 1760இல் ஒல்லாந்தர் Fort Bascula என்ற சிறிய கோட்டையைக் கட்டினார்கள். அப்போது யாழ்ப்பாணத்தின் மீது படையெடுத்து அங்கேயிருந்த போர்த்துக்கேயப்படைகளை வெற்றிகொள்வதற்காக இந்தக் கோட்டையுடன் இந்தப் பிரதேசத்தில் இயக்கச்சியில் Pyl என்ற சிறு கோட்டையும், வெற்றிலைக்கேணிக் கடற்கரையில் Beschuter என்ற கோட்டையையும் கட்டியிருந்தார்கள். இங்கிருந்தே அப்போது யாழ்ப்பாணம் மீதான படையெடுப்பை அவர்கள் நடத்தியிருந்தார்கள்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டையும், நாட்டின் பிறபகுதியையும் இணைக்கும் ஒரே பிரதான தரைப்பாதை ஆனையிறவுக் கடனீரேரியூடாகவே இருந்ததால் இந்த இடம் இன்னும் முக்கியமாகியது. வீதியின் கிழக்குப்பக்கம் மாரிகாலத்தில் கடலாக நீண்டு பரந்திருக்கும். அலைவந்து வீதியில் மோதி மோதிச் சிதறும். நுரைப்பூக்கள் வீதிக் கட்டின் மேலாக காற்றில் பறந்து வீதியில் படரும். கோடையிலோ நீர் வற்றிக் காய்ந்து சோழகத்தில் புழுதிபறக்கும். கண்ணளக்கும் எல்லைக்கும் அப்பால் நீண்டிருக்கும் பெருவெளியில் புழுதி சுழன்று பறக்கும். கூழைக்கிடாக்கள் இசைத்தபடியே ஆயிரக் கணக்கில் கூட்டமாயிருக்கும். சைபீரியாவிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து வரும் இந்தப் பறவைகள் கோடை காலத்தில் இசைத்தபடி எங்களோடிருக்கும்.

ஒல்லாந்தர் கட்டிய Fort Bascula கோட்டை

வீதியின் மேற்கே உப்பளம். உப்புக் குளங்களும் உப்புவயல்களும் உப்புமால்களுமாகப் பரந்து பெரும் தொழில் மையமாக விரிந்திருந்தது. இலங்கையில் பெரிய உப்பளம் ஆனையிறவுதான். வெண்பனிக் குன்றுகளாக, செதுக்கிவிட்ட சிறு மலைகளாக உப்புமால்கள் வரிசையாக நிமிர்ந்திருக்கும். சிறுகட்டங்களும் பெருவெளியுமாக விரிந்திருக்கும் ஆனையிறவில் காற்று கோடையாக இருந்தாலென்ன மாரியாக இருந்தாலென்ன புது ஊற்றாகவே வீசும். இந்தப் பெரும் வெளியில் சூரியன் உதிக்கும்போதும் அழகுதான். அது மாலையில் சாயும்போதும் அழகுதான். நிலவு மேலெழுகையில் மோனம் கவியும் பேரழகைப் பருகிய விழிகளும் உணர்ந்த மனசும் அறியும் அதன் சுகத்தையும், அதன் விநோத அழகையும்.

கடனீரேரியை ஊடறுத்துப் போகின்றன, அருகருகாக கண்டிவீதியும் (பிரதான சாலையும்) புகையிரதவீதியும். ரயிலும் பஸ்ஸும் சேர்ந்து போகும்போது ஜன்னல்கள் சிரிக்கும். ஜன்னல்களின் வழியே குதூகலமாய் விரிந்தசையும் கைகள், மகிழ்வாய் விரியும் மனங்கள்.

ஆனையிறவு உப்பு உற்பத்தி மையமாக இருந்ததால் நன்னீர்ப்பிரச்சினை பெரிதாக இருந்தது. உப்பளத்துக்கும், இராணுவ முகாம் மற்றும் சோதனைச் சாவடிக்கும் இயக்கச்சியிலிருந்தே நன்னீர் வழங்கப் பட்டது. இயக்கச்சிச் சந்தியில் நூறு ஏக்கர் நிலப்பரப்பு ஒதுக்கப்பட்டு மூன்று நன்னீர்க் கிணறுகள் அங்கே அமைக்கப்பட்டிருந்தன. கிணறு தவிர்ந்த மிச்ச இடமெல்லாம் சவுக்கு மரங்களும், மரமுந்திரியுமே நின்றன. காற்றில் சவுக்கு மரங்களின் கீதம் எழுந்து நெடுந்தொலைவுவரை கேட்கும். சோழகக் காலத்தில் வெண்மணற்பரப்பில் காற்று எழுதிய மணல் அலைவரிகளில் நடக்கும் போது சவுக்கின் கீதம் கேட்கையில் மனசு கோடிசுகம் பெறும்.

உப்புக்கூட்டுத்தாபனமே இந்த நூறு ஏக்கர் நிலத்தையும் பராமரித்து நன்னீர் விநியோகத்தையும் செய்துவந்தது. அப்போதெல்லாம் உப்புக்கூட்டுத்தாபனத்தில் அதிகமும் பறங்கியர்களே அதிகாரிகளாக வேலைசெய்து வந்தார்கள். மிகவும் உயர்ந்த ட்றக்ரர்களில் அவர்கள் வருவார்கள். தினம் காலையில் ஆனையிறவிலிருந்து இயக்கச்சிக்கு அந்த உயர்ந்த ட்றக்ரரில் ஒருவர் வந்து போவார். அவரை எல்லோரும் 'வாட்டர்' என்பார்கள். அவரும் ஒரு பறங்கியரே. நீண்ட நாளின் பின்புதான் அது அவரது பெயரல்ல, புனையப்பட்ட ஒரு பெயர், அது அவருக்கு ஏன் அந்தப் பெயர் வந்தது என்று புரிந்துகொண்டேன். தண்ணீர் விநியோகத்தைக் கவனிப்பவர் அவர் என்பதாலும், அவர் அதிகமும் ஆங்கிலத்திலேயே கதைப்பவர் என்பதாலும் அவருக்கு யாரோ 'வாட்டர்' என்று பெயரிட்டுவிட்டார்கள்.

ஆனையிறவுச் சோதனைச்சாவடியில் 'வாட்டரின்' ட்றக்ரர் நிற்கும். அல்லது வாட்டரின் அனுமதியுடனே இராணுவத்தினர் சில வேளைகளில் நிற்பார்கள். உப்புக்கூட்டுத்தாபனத்துக்குப் போகும் தண்ணீரில்தான் ஒப்பந்த அடிப்படையில் பங்குவைத்து இராணுவத்தினரும், சோதனைச்சாவடியிலுள்ளோரும் தண்ணீரைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். இறுதிவரையிலும், இந்த நடைமுறைதான் இருந்தது. (ஆனால் இடையில் 1991ஆம் ஆண்டுடன் உப்புக்கூட்டுத்தாபனத்தை முழுமையாக இராணுவத்தினர் ஆக்கிரமித்து அதைச் செயலிழக்கச் செய்துவிட்டு தாமே முழுமையாக அங்கிருந்தனர்.)

1971இல் ஜே.வி.பி. கிளர்ச்சியாளர்கள் ஆனையிறவு சோதனைச்சாவடியையும் தாக்கத்திட்டமிட்டிருந்தனர். அந்த முயற்சியில் அவர்கள் ஈடுபட்டபோது அதை இராணுவத்தினரும், பொலிசாருமாகச் சேர்ந்து முறியடித்து ஆட்களையும் கைதுசெய்து

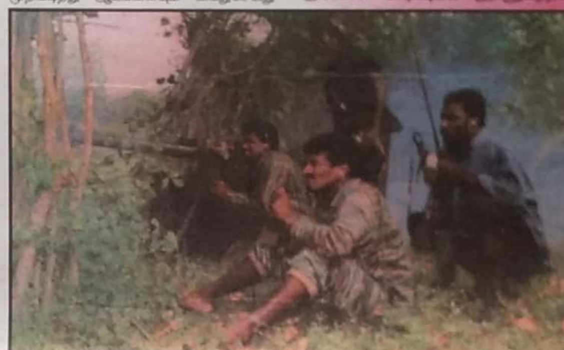

தமிழீழ ஆவணக்காப்பகம் Tamileelam Archive

[illegible] இந்தக் காலப்பகுதியில் இந் [illegible] இணைந்ததாக அக்கராயனில் ஜே.வி.பி. இளைஞர்களைத் தடுத்து வைக்கும் சிறைக்கூடமாக தற்போது அக்கராயன் மகாவித்தியாலயமாக இருக்கும் கட்டடம் இருந்தது.) இதைத் தொடர்ந்து பலமான ஆனையிறவு இராணுவ முகாமாக வாடிவீடு (Fort Bascula கோட்டைக்) கட்டடம் மாறிவிட்டது. அத்துடன், இயக்கச்சியில் சிதைவுற்றிருந்த Pyl கோட்டையின் அருகில் ஒரு சிறு இராணுவ தங்கு நிலையும் அமைக்கப்பட்டது. இந்த இடமே வாடியடி எனப்படுவது. வெற்றிலைக்கேணியிலுள்ள கோட்டைக்குப் பதிலாக தாளையடியில் ஒரு சிறு இராணுவ தங்குநிலையையும் அமைத்தார்கள்.

பின்பு இயக்கச்சியிலிருந்தும் தாளையடியில் இருந்தும் ஆனையிறவுக்கும் பளைக்குமாக இராணுவ வாகனங்கள் போய்வரத் தொடங்கின. பளையில் பொலிஸ் ஸ்ரேசன், வைத்தியசாலை, தபாற்கந்தோர் ஆகிய வற்றுடனான தேவைகளுக்காக இந்தப் பயணங்களை அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். தாளையடியிலும், இயக்கச்சியிலும் உள்ள ஆமிக்காரர்கள் குறிப்பிட்ட தவணைகளில் மாறுதலாகும்போதும் அவர்களுக்குரிய ஏனைய தேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் ஆனையிறவுக்குப் போய் வருவார்கள்.

ஈழ விடுதலைப் போராட்டம் ஆயுதப் போராட்டமாகப் பரிணமித்துச் செயற்பட ஆரம்பித்த காலகட்டம் 1970களில் இராணுவ நடமாட்டம் அதிகரிக்கத்தொடங்கியது. இராணுவத்தின் குணாம்சத்திலும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. 1973, 74, 75ஆம் ஆண்டுகளில் சிறீமாவின் ஆட்சியின்போது ஏற்பட்ட உணவு நெருக்கடி நிலையில் ஆனையிறவு மிக இறுக்கமான ஒரு எல்லையாகவே யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டு மக்களுக்கு இருந்தது. வன்னியிலிருந்து அரிசியோ, நெல்லோ யாழ்ப்பாணத்திற்குக் கொண்டுசெல்லப் படுவது அப்போது கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. அதை நடைமுறைப்படுத்த இறுக்கமான சோதனை நடவடிக்கையில் ஆனையிறவை

பொலிஸ் பயன்படுத்தியது. அப்போதுதான் முதன்முதலில் ரயிலை மறித்து அங்கே சோதனையிட்டார்கள்.

தொடர்ந்து வடபகுதியில் இராணுவ விஸ்தரிப்பும் நடமாட்டமும் நிகழத் தொடங்கியது.

1977ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் கிளிநொச்சித் தொகுதி வேட்பாளர்களில் ஒருவராக செல்லையா குமாரசூரியர் போட்டியிட்டார். அவர் சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி அரசாங்கத்தில் தபால், தந்தி அமைச்சராக அப்போது இருந்தவர். தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்கு குமாரசூரியர் போகும்போது பொலிசுடன் இராணுவத்தினரும் பாதுகாப்புக்காகச் சென்றனர். ஒருதடவை இயக்கச்சி சங்கத்தார்வயலில் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டு விட்டு குமாரசூரியரின் அணி திரும்பும்போது வழியில் பனங்குற்றிகள் தடையாகப் போடப்பட்டிருந்தன. அமைச்சருடன் படையினரும் ஆத்திரமடைந்திருந்தாலும் அப்போது அவர்களால் எதுவும் செய்யமுடியவில்லை. அமைச்சரை மட்டுமல்ல படையினரையும் எதிர்த்திருந்தார்கள் சுர் இளைஞர்கள்.

1980ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர்கூட இயக்கச்சி வாடியடியில் இராணுவத்தின அந்தச்சிறிய தங்குநிலை இருந்தது. தாளையடியிலும் கடல் நடமாட்டத்தைக் கண்காணித்தபடி இருந்தார்கள். படையினர் இளைஞர்களின் நடமாட்டங்களை அவதானிப்பதும் இளைஞர்களின் நடவடிக்கைகளில் சந்தேகமிருந்தால் கைதுசெய்து விசாரிப்பதுமாக மெதுவாக அந்தப் பிரதேசத்தில் இராணுவம் நேரடியாகக் களமிறங்கத் தொடங்கியது. ஒருமுறை 1982இல் தாளையடிக் கடற்கரையில் ஐந்து இளைஞர்கள்

கருணாகரன்

நண்டு கட்டுச் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்த போது, அவர்களை இராணுவம் கைதுசெய்தது. கைதுசெய்யப்பட்டவர்கள் ஆனையிறவுக்கே கொண்டு செல்லப்பட்டார்கள். அங்கே விசாரணை நடந்தது. விசாரணையின் பின் பளைப்பொலிஸில் ஐந்து பேரையும் ஒப்படைத்தார்கள். பொலிஸ் விசாரணையைப் பதிவு செய்தபின் விடுவித்தது. இப்படியே தொடர்ந்து கைதுகளும் விசாரணைகளும் நடக்கத்தொடங்கின.

1980களின் முன்பகுதிக்காலத்தில் ஆனையிறவு இராணுவ முகாம் தற்போது முகாமாக மாறியது. வடபகுதியில் [illegible] பலாலி, காரைநகர், காங்கேசன்துறை என்று பல இடங்களிலும் இராணுவமுகாம்கள் விஸ்தரிக்கப்பட்டன. தமிழ் இளைஞர்கள் பலர் சந்தேகநபர்களாகக் கைது செய்யப்பட்டனர். இராணுவ [illegible] நடந்த காலப்பகுதி [illegible] 'புக்' [illegible] ஆனையிறவிலிருந்து பலாலிக்கும் வேறு முகாம்களுக்கும் என்று 'ஆட்கள்' அனுப்பப்படுவதும் ஒரு தொடர் [illegible] இந்தப் பயணம் நடக்கும். இதனால் ஆனையிறவுக்கும், பலாலிக்கும் இடையில் ஹெலிகொப்டர்கள் பறக்கும்.

ஓயாத அலைகள் -3 தொடர் நடவடிக்கையில் வன்னியின் வடமுனையில் மாவீரராகியவர்கள்

ஓயாத அலைகள்-3 நடவடிக்கையில் வீரச்சாவடைந்த மாவீரர்களின் பெயர்கள் தொடர்ச்சியாக ஒவ்வொரு இதழிலும் வெளியிடப்பட்டு வந்தன. இவ்வரலாற்று நடவடிக்கையில் வீரச்சாவடைந்தவர்களின் பூரணமான விபரங்கள் மீண்டும் தொடராக வெளியிடப்படுகின்றன.

வீரவேங்கை சீரரிஞன்
தளையசிங்கம் சேந்தன்
இல:3, பண்ட்றோட், அக்கராயன், கிளிநொச்சி, வன்னி.
(மீசாலை, யாழ்.)
தாளையடிப் பகுதி.

வீரவேங்கை கானகன்
குலசிங்கம் குல.அமுதராஜ்
3ஆம் கட்டை, சிலாவத்தை, முல்லைத்தீவு, முல்லை.
(மிருசுவில், யாழ்.)
தாளையடிப் பகுதி.

லெப். பிரியகாந்தன்
காட்டுவிநாயகர் கோவிலடி, தண்ணீரூற்று, முள்ளியவளை, முல்லை.
(பழம்பாசி, நெடுங்கேணி, முல்லை.)
கட்டைக்காடுப் பகுதி.

லெப். சேரன் (மேதையன்)
மாணிக்கராசா சுதாகரன்
கணேசபுரம்(?), வள்ளிபுனம், முல்லை.
(கண்டிவீதி, விளாங்குளம், திருமலை)
புல்லாவெளிப் பகுதி.

வீரவேங்கை அரிவுதேயன்
வீரசிங்கம் ரவிச்சந்திரன்
இல:14, 6ஆம் கட்டை, 3ஆம் வட்டாரம், முள்ளியவளை, முல்லை.
(தென்னமரவாடி, திருமலை)
தாளையடிப் பகுதி.

கடற்கரும்புலி கப்டன் அரிவரசன் (அரிவு)
முத்துலிங்கம் ஜனகன்
பெரியகைவேலிச்சந்தி, புதுக்குடியிருப்பு, முல்லை.
(வேலணை மேற்கு, வேலணை, யாழ்.)
கிளாலி கடல் நீரேரிப் பகுதி.

2ஆவது லெப். தூயவன்
குணசேகரம் சிறிகுமரன்
பூதன்வயல், முள்ளியவளை, முல்லை.
(கொக்குத்தொடுவாய், கருநாட்டுக்கேணி, முல்லை.)
ஆனைவிழுந்தான் பகுதி.

மேஜர் மித்திரன் (அசோக்)
விக்னலிங்கம் லோகராஜன்
யோகபுரம் மத்தி, மல்லாவி, வன்னி.
(அராலி மேற்கு வட்டுக்கோட்டை, யாழ்.)
பரந்தன் பகுதி.

மேஜர் எழுவன்
இம்மானுவேல் வசம்பக்தேவராஜ்
காத்தான்குளம், வட்டக்கண்டல், மன்னார்.
பரந்தன் பகுதி.

கப்டன் இளவேனில்
தளபாலசிங்கம் சாந்தரூபன்
இல: 337, கரியாலைநாகபடுவான், முழங்காவில், மன்னார்.
(பிள்ளையார் கோவிலடி, கச்சாய் வீதி, கொடிகாமம், யாழ்.)
பரந்தன் பகுதி.

கப்டன் கதிரவன்
குமாரவேல் லோகிதாஸ்
இல:84, திருக்கடலூர், திருமலை.
பரந்தன் பகுதி.

கப்டன் அரிவுநம்பி
நடேசு நந்தகுமார்
நக்கீரன் வீதி, அல்வாய் வடக்கு, யாழ்.

கப்டன் புகழரசன்
முருகுப்பிள்ளை நகுலேஸ்வரன்
தபாற்கந்தோர் அருகாமை, விசுவமடுக்குளம், விசுவமடு, வன்னி.
(அச்சுவேலி தெற்கு, அச்சுவேலி, யாழ்.)
பரந்தன் பகுதி.

கப்டன் நரேன்
சண்முகசுந்தரம் சதீஸ்
சுழிபுரம் கிழக்கு, சுழிபுரம், யாழ்.
பரந்தன் பகுதி.

கப்டன் கண்ணன்
அற்புதநாதன் அகிலன்,
ஆனந்தா வீதி, மானிப்பாய், யாழ்.
பரந்தன் பகுதி.

கப்டன் சுடர்க்கொடியோன் (ரூபன்)
சின்னத்தம்பி சத்தியசீலன்,
269, சொருவில், மண்ணம்பிட்டி, பொலநறுவை.
பரந்தன் பகுதி.

லெப். ஆழியன்
சிவானந்தராசா ஜெயசீலன்
02ஆம் வட்டாரம், முள்ளியவளை, முல்லை.
பரந்தன் பகுதி.

கப்டன் மதுசுதன்
சந்தாம்பிள்ளை தேவதாஸ்,
தொச்சிக்குளம், உயிலங்குளம், மன்னார்.
உமையாள்புரம் பகுதி.

கப்டன் அற்புதன்
அழகய்யா நவசேகரம்
கொக்கட்டிச்சோலை, முதலிக்குடா, மட்டக்களப்பு.
பரந்தன் பகுதி.

கப்டன் வேந்தன்
யோகராசா பிரகாஷ்
கைதடி, நுணாவில், சாவகச்சேரி, யாழ்.
பரந்தன் பகுதி.

லெப். புத்தொளி
தர்மராசா காந்தன்
கொண்டாவில் கிழக்கு, கொண்டாவில், யாழ்.
பரந்தன் பகுதி.

கப்டன் கனிமுகன்
இராசையா காமராஜன்
கல்மடு, பூம்புகார், வவுனியா, வன்னி.
பரந்தன் பகுதி.

வீரவேங்கை மானவீரசுதன்
கந்தையா சந்திரசேகர்
ஆலங்குளம், துணுக்காய், மல்லாவி, வன்னி.
(யாழ்ப்பாணம்)
கட்டைக்காடுப் பகுதி.

வீரவேங்கை பாரதி (இன்பன்)
குலசேகரம் குகன்
தபாற்கந்தோர் வீதி, சாவகச்சேரி, யாழ்.
வெற்றிலைக்கேணிப் பகுதி.

வீரவேங்கை வானவன்
விக்கினேஸ்வரன் சுஜந்தன்
இல: 326, 03ஆம் யூனிற்,
யோகபுரம், மல்லாவி, வன்னி.
வெற்றிலைக்கேணிப் பகுதி.

வீரவேங்கை புனிதன் (தமிலன்)
நாகரத்தினம் சுஜன்
நீர்வேலி மத்தி, நீர்வேலி, யாழ்.
வெற்றிலைக்கேணிப் பகுதி.

2ஆவது லெப். பொதிகைமகன்
சிவம் சசிதரன்
இராமநாதபுரம், வட்டக்கச்சி,
(அச்சுவேலி தெற்கு, நாவற்காடு, யாழ்.)
தனங்கிளப்புப் பகுதி.

லெப். எழச்செழியன்
சண்முகநாதன் சுரேஸ்காந்தன்
02ஆம் வட்டாரம், கோம்பாவில், புதுக்குடியிருப்பு.
பரந்தன் பகுதி.

கப்டன் பிறையன்
தவராசா சுரேந்திரன்
கொண்டாவில், யாழ்ப்பாணம்.
சிவபுரம், கிராஞ்சி, பூநகரி, மன்னார்.
கட்டைக்காட்டுப் பகுதி.

மேஜர் பேரின்பன்
முத்துக்குமாரசுவாமி மகாசிவநாராயணன்
கைதடி [illegible], யாழ்ப்பாணம்.
02ஆம் வட்டாரம், கோம்பாவில், புதுக்குடியிருப்பு.
இயக்கச்சிப் பகுதி.

கரும்புலி மேஜர் நெடுஞ்செழியன் / செழியன்
மகேந்திரராஜா பாலமுரளி
வல்வெட்டித்துறை,
02ஆம் வட்டாரம், புதுக்குடியிருப்பு.
இயக்கச்சிப் பகுதி.

கப்டன் சுரன்
இராசரத்தினம் குணசேகரம்
நந்தாவில் அம்மன் கோவிலடி, கொண்டாவில், யாழ்.
முக்கொம்பன், பூநகரி, மன்னார்.
இயக்கச்சிப் பகுதி.

மேஜர் உமா
வேலுச்சாமி இந்துமதி
தீருவில் வல்வெட்டித்துறை, யாழ்.
இயக்கச்சிப் பகுதி.

கப்டன் ஞானமதி
சதானந்தம் கௌசிகா
கொற்றுதி றோட், கொக்குவில் கிழக்கு, கொக்குவில், யாழ்.
சிவபுரம், கிராஞ்சி, மன்னார்.
தாளையடிப் பகுதி.

கப்டன் ரஜீந்திரன்
செபமாலை மரியதாஸ்
தலைமன்னார், கிராமம், தலைமன்னார்.
இயக்கச்சிப் பகுதி.

மேஜர் கதிரவள்
மடுத்தீனுப்பிள்ளை மேரியகிந்தா
04 ஆம் வட்டாரம், எழுவைதீவு, யாழ்.
ஜெகநாதன் குடியிருப்பு, நாச்சிக்குடா, மன்னார்.
இயக்கச்சிப் பகுதி.

சிறீலங்கா அரசியலமைப்பில் தமிழர்களுக்கு எதுவித உரிமையும் இல்லை

ஐ.நாவின் மனித உரிமைகள் ஆணைக் குழுவின் 57வது கூட்டத்தொடர் 19.03.2001 அன்று ஆரம்பமாகியுள்ளது. இக் கூட்டத்தொடரில் தமிழர்கள் மீது சிறீலங்கா அரசு மேற்கொள்ளும் மனித உரிமை மீறல்களைப் பட்டியலிட்டு 120 பக்கங்களைக் கொண்ட வேண்டுகை அறிக்கை ஒன்றினை தமிழர் மனித உரிமைகள் மையம் சமர்ப்பித்துள்ளது. இவ்வறிக்கையில் சிறீலங்கா அரச படைகள் காலங்காலமாக தமிழர் தேசம் மீது மேற்கொண்டு வரும் அடக்குமுறைகள், தமிழர் படுகொலைகள் என்பன ஒழுங்குவாரியாகப் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. ஐ.நாவின் 57வது மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுக் கூட்டத்தொடரின் தலைவரான ஐ.நாவிற்கான கனடா தூதுவரிடம் தமிழர் மனித உரிமைகள் மையத்தால் கையளிக்கப்பட்டுள்ள மனுவில் இணைக்கப்பட்டுள்ள வேண்டுகைக் கடிதத்தின் விபரம் வருமாறு.

சென்ற வருடம் நடைபெற்ற 56வது ஐ.நா மனித உரிமைக் கூட்டத் தொடருக்குச் சமூகமளித்து உரையாற்றிய ஐ.நா மனித உரிமை ஆணையாளர் திருமதி. மேரி றொபின்சன் அவர்கள், ஐ.நா வினால் முன்பு செய்யப்பட்ட கவலையீனத் தவறை மிகவும் கவலையுடன் கூறியிருந்தார். அதாவது, கொலை, தன்னிச்சையான படுகொலைகளுக்குப் பொறுப்பான ஐ.நா பிரதிநிதி 1993ஆம் ஆண்டு ருவாண்டாவில் நடக்கவிருந்த படுகொலைகள் பற்றி முன்னெச்சரிக்கை செய்தபோது, யாரும் அதைப் பெரிதுபடுத்தவில்லை. கடைசியில் ருவாண்டாவில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள் எனக் கூறியிருந்தார்.

இதே பிரதிநிதி சிறீலங்காவிற்கு, 1997ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் விஜயம் செய்துவிட்டுச் சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் சிறீலங்காவில் மனித உரிமைகள் படும் பாட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தார். ஆனால் இவ்வறிக்கையை இன்றுவரை யாரும் பெரிதுபடுத்தாமல் இருப்பது மிகவும் கவலைக்குரியது.

தமிழர் மனித உரிமைகள் மையம் கடந்த காலங்களில் பல தடவை சிறீலங்காவில் தமிழர்கள் எதிர்நோக்கியுள்ள அபாயம் பற்றி எமது அறிக்கைகள் மூலம் வெளிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

சிறீலங்கா அரசு சர்வதேசப் பத்திரிகையாளர்களையும், வெளிநாடுகளின் முக்கிய பிரதிநிதிகளையும், மனித உரிமைக் கூட்டங்கள், மாநாடுகள் என்ற பெயரில் சிறீலங்காவிற்கு அழைத்து, தங்கள் மனித உரிமை மீறல் செயற்பாடுகளை, வெளிநாட்டினரைக் கொண்டு பிரச்சாரம் செய்வித்து மூடிமறைக்கின்றார்கள். அத்துடன், பத்திரிகைத் தணிக்கையை நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலம், உண்மைச் செய்திகள் சுதந்திரமாக வெளிநாடுகளைச் சென்றடையமுடியாது தடுக்கப்பட்டுள்ளது. சிறீலங்காவைப் பொறுத்தவரையில் இனஅழிப்பு பல்வேறுபட்ட வடிவங்களில் நடைபெறுகின்றது.

முதலாவதாக: சிறீலங்காவின் அரசியலமைப்பில் தமிழ் மக்களுடைய அடிப்படை உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டுள்ளன.

இரண்டாவதாக: 27 வருட காலப் பயங்கரவாதச் சட்டமூலமும், தொடர்ந்து வந்த அவசரகாலப் பிரகடனமும் தமிழ் மக்களைக் கைது செய்ய, சித்திரவதை செய்ய, பாலியல் வல்லுறவில் ஈடுபடுத்த, கொலைசெய்ய அரச படைகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. 'பயங்கரவாதத்திற்கு' எதிரான நடவடிக்கை என்ற பெயரில் வழக்கறிஞர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், சமயத் தலைவர்கள் தொடர்ந்து கொலை செய்யப்படுகின்றனர்.

மூன்றாவதாக: கடந்த 10 வருடத்துக்கு மேலான பொருளாதாரத் தடை. இதன் மூலம் தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்கு உணவு, மருந்து மற்றும் அவசர பொருட்கள் தடை செய்யப்பட்டுள்ளன.

தற்போது ஈராக், லிபியா முன்பு தென் ஆபிரிக்கா போன்ற நாடுகள் மீதான பொருளாதாரத் தடைகள், ஐ.நா.வினால் சில அழுத்தங்களை அந்நாடுகள் மீது திணிப்பதற்காக கொண்டுவரப்பட்டவை. ஆனால், தமிழர்களின் தாயக பூமி மீது கொண்டுவரப்பட்ட பொருளாதாரத் தடை 'தனது சொந்தப் பிரஜைகள்' என சிறீலங்கா அரசு முதலைக் கண்ணீர்விடும் தமிழ் மக்கள் மீதானதே!

உலகின் பல பாகங்களில், பல நாடுகளில் இனப்பிரச்சினைகள் நடைபெறுகின்றன. ஆனால், தனது சொந்தப் பிரஜைகள் என்று சொல்லிக்கொண்டு பொருளாதாரத் தடைகளை அமுல்ப்படுத்தி மக்களை பட்டினிச்சா போன்ற இன்னல்களுக்கு ஆளாக்கப்படுவது சிறீலங்காவில் மட்டுமே நடைபெறுகிறது!

அதேவேளை, அண்மைக்காலங்களில் சிறீலங்கா அரச படைகளினால் கொள்வனவு செய்யப்பட்டு பாவிக்கப்படுகின்ற கனரக ஆயுதங்கள் யாவும் இரு நாடுகளுக்கிடையான யுத்தத்திற்குப் பாவிக்கப்படுபவையே. ஆகையால், சிறீலங்காவில் அமுல் செய்யப்பட்டுள்ள பொருளாதாரத் தடையும், உபயோகிக்கப்படுகின்ற கனரக ஆயுதங்களும் சிறீலங்காவில் நடைபெறும் இனப்பிரச்சினையை ஓர் உள்நாட்டுப் பிரச்சினை அல்லவென்பதை நிரூபித்துள்ளன.

நான்காவதாக: சிறீலங்கா அரசினால் மற்றைய நாடுகளுடன் கைச்சாத்திடப்பட்டுள்ள 'அகதிகள் நாடு கடத்தல்' ஒப்பந்தங்கள் சிறீலங்கா அரசின் மனித உரிமை மீறல்களை சர்வதேசரீதியில் நியாயப்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல், வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழ் மக்களை பலாத்காரமாக சிறீலங்காவிற்கு நாடுகடத்துவதுடன், சர்வதேசரீதியில் தமிழ் மக்களைத் துன்புறுத்துகின்றது.

அண்மைக்காலங்களில் சர்வதேசரீதியில் வெளியான செய்திகளின் பிரகாரம், சிறீலங்காவின் மனித உரிமை மீறல்களை சர்வதேசரீதியில் எடுத்துரைக்கும் பேரவை நாடுகளையும் தமிழர்களையும் அடங்கிய 63பேரை கொலை செய்வதற்கு சிறீலங்காவின் வைட்டகாலால் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்திற்கு சிறீலங்காவின் வெளிநாட்டு அமைச்சின் ஆதரவு உள்ளது என பத்திரிகைகள் தெரிவிக்கின்றது. இச் செய்தியை இன்றுவரை சிறீலங்காவின் வெளிநாட்டு அமைச்சு மறுக்கவில்லை.

மதிப்பிற்குரிய பிரதிநிதிகள், இன்றுவரை தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட மூன்று மாதகால ஒருதலைப்பட்சமான யுத்தநிறுத்தத்தை, சர்வதேசரீதியில் சமாதானத்தை விரும்புவதாகக் காட்டிவரும் சிறீலங்கா அரசு ஏற்க மறுத்துள்ளது. இப்போர் நிறுத்தத்தை ஏற்குமாறு பத்து தமிழ் அரசியல் கட்சிகள் சிறீலங்கா அரசிற்கு வேண்டுகோள் விடுத்தபோதும், சிறீலங்கா அரசு இதை ஏற்க மறுத்து தனது இராணுவ நடவடிக்கையைத் தொடர்கின்றது. சிறீலங்கா அரசைப் பொறுத்தவரையில், தனது மனித உரிமை மீறல்களைச் சமாளிக்கும் நோக்குடன் ஐ.நா மனித உரிமைக் கூட்டத்தொடர் தொடங்குவதற்குச் சில வாரங்களிற்கு முன்னர் தாம் ஏதோ நடவடிக்கை எடுப்பதாக கடந்த நாட்கள் ஆடுவது வழக்கமாகி வந்துள்ளது. இதற்கு உங்கள் கவனத்தினைக் கொண்டுவர நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

விடிவின் காவியம்

வானத்தில் மேகம் உலாப்
போகும்
காலமிது.
எம் தேசத்தில் தமிழர்
சேனைகள் உலாப் போகும்
காலமெது?
வானில் விண்மீன்கள் ஒன்றாய்க்
கூடி
ஒளிகொடுக்கின்றன.
எம் தேசத்தில் தமிழ் இனம்
எல்லாம்
ஒன்று கூடி வாழ்வதெப்போது?
விடிகுது விடிகுது இருளின்
திசைகள்
முடிகுது முடிகுது தமிழரின்
கவலைகள்
வானம்பாடிகளாய் வசந்த
வாழ்க்கையே
வாழவேண்டும் நீ நின்று,
உழைக்கும் கரங்களுடன்
உரிமைக்காக
நீ ஒன்றுபட்டுச் செல்லு
மாவீரரின் கல்லறை வணங்கி
உறுதி நீ கொள்ளு
தானை விடிவில் சுதந்திர உன்னை
வாழ்த்திக் கதை சொல்லும்

சுப்பிரியன்
(போரதீவு)

வீரிடும் குழந்தைக்குப் பாலில்லை போரிட பல ஆயிரம் கோடி

தமிழீழ மக்களின் ஏக பிரதிநிதிகளான விடுதலைப் புலிகள் மூன்று மாதகால ஒருதலைப்பட்சமான போர்நிறுத்தத்தைப் பொறுமையோடு கடைப்பிடித்து உலகின் மனச்சாட்சியைத் தட்டிக் கொண்டிருக்கின்றனர். நோர்வேயும், அதனோடு ஏனைய உலகநாடுகளும் பொது உடன்பாட்டு ஒப்பந்தத்தில் புலிகளும் அரசும் கையெழுத்திடுவது பற்றிக் கதைத்துக் கொண்டிருக்க, சிங்கள தேசத்தின் 2001ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவுத் திட்டம் பாராளுமன்றத்தில் பிரதி நிதியமைச்சரான ஜி.எல் பீரிஸினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எல்லோரும் எல்லாமும் சமாதானம் பற்றிப் பேசவும், சிந்திக்கவும் முற்பட்டிருக்க சிங்களமோ தனது அனைத்துமே போர்தான் என்ற போக்கில் மாற்றமில்லை என்பதை மீளவும் ஒருமுறை சர்வதேச சமுதாயத்திற்கு அறிவித்துள்ளது. முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவிற்கு யுத்தத்திற்கென 7500 கோடி ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. கடந்த பெப்ரவரியில் பாதுகாப்புச் செலவீனம் 6339 கோடி ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தபோதும் மார்ச் 8ஆம் திகதி சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்தில் யுத்தத்திற்கான செலவீனமாக 7500

என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. செலவீன அதிகரிப்பிற்கான காரணம், "பிரச்சினைக்கான கொள்வனவுகள்" என்ற இரண்டு சொல் பாராளுமன்றத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சிங்களம் அறிவித்துள்ள போர்பட்ஜெட் அதனது, தனக்கு மூக்குறுபட்டாலும் எதிரிக்குச் சகுனப்பிழை வரவேண்டும் என்ற மனப்பாங்கில் எந்தவித மாற்றமும் வரப்போவதில்லை என்பதையே காட்டுகின்றது. அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கும், 7500கோடி ரூபா பாதுகாப்புச் செலவீனத்தை ஈடுகட்டுவதற்கு கடந்த ஆண்டு 6.5ஆக இருந்த பாதுகாப்பு வரி 7.5வீதமாக அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. 1991இல் இவ்வரி 1வீதமாக இருந்தது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

நாட்டில் நிலவும் யுத்த சூழ்நிலை காரணமாக பாரிய இராணுவச் செலவீனம் ஏற்பட்டுள்ளது. இதனால் எங்களுடைய அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள், புனர்வாழ்வு நடவடிக்கைகள் என்பன பாரிய பின்னடைவுகளைச் சந்தித்துள்ளன. உயர் இராணுவச் செலவீட்டால் அபிவிருத்திக்கான செலவுகள் தடைப்பட்டுள்ளன என்று குறிப்பிடுகின்றார் அமைச்சர் பீரிஸ். அமைச்சரின் இக்கூற்றை ஏதோ குற்றவாளி குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டுள்ளது போல சில கொழும்புப் பத்திரிகைகள் பாராட்டியுள்ளன. ஆனால் உண்மை நிலையென்ன? 20வருடங்களுக்கு மேலாக நடைபெறுகின்ற யுத்தத்தில் ஒரு தரப்பு முன்வைப்பாக சமாதானப் பெருவிருப்பில் ஒருதலைப்பட்சமாக 3மாதங்களாக யுத்த நிறுத்தத்தை மேற்கொண்டு நிற்கின்ற நிலையில், ஜி.எல் பீரிசும் அவரது தலைமையும் போரிற்கு பலகோடி ரூபாய்களை ஒதுக்குவது ஏன்? கிடைத்த சமாதானச் சூழலை நன்கு பயன்படுத்தாமல் உதாசீனம் செய்து போரிற்கே முதலிட்டு தமது சுயலாபங்களைத் தேடும் நோக்கிலேயே இன்றைய அரசதரப்பு இயங்கின்றது என்பதை இப்பொழுது சிங்களவர்களும் உணரத் தலைப்பட்டுள்ளார்கள்.

யுத்த செலவீனத்தினை நிராகரிப்பதோ அல்லது உதாசீனம் செய்வதோ முட்டாள்த்தனமானது எனச் சிங்களத்தின் அறிவுஜீவிதங்களின் பிரதிநிதியான அமைச்சர் பீரிஸ் மேலும் விசத்தினை மென்று துப்புகின்றார். சிங்கள அடித்தட்டு வர்க்கத்தின் குழந்தைக்கு பால்மா இல்லை, சாதாரண மக்களின் நலன்பேணும் 25அரச நிறுவனங்கள் மூடப்படலாம். ஆனால் பேரினவாதத்திற்கும், அரசியல் இலாபத்திற்கும் நீசத்தனமான காரியங்களை தமிழர்கள் மீது மேற்கொள்ளும் அரச ஆயுதப் படையினருக்கு "வெயக்கரா" என்ன செலவானாலும் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். இதுதான் சிங்களமக்களின் காப்பாளர்களாகத் தம்மை பீற்றிக்கொள்ளும் இன்றைய ஆட்சியாளரின் ஆட்சிப்பாங்கு.

1980களில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில்(GDP) 1.5வீதமாக இருந்தது பாதுகாப்புச் செலவீனம். 2000த்தில் இது 6வீதமாக உயர்ந்துள்ளது.

2000ஆம் ஆண்டு பாதுகாப்புச் செலவீனம் ஆனையிறவுப் பெருந்தள வீழ்ச்சியின் பின்னர் உத்தேசிக்கப்பட்ட பாதுகாப்புச் செலவீனத்தில் 60வீத அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது. பெருந்த கனரக ஆயுதங்கள் தரத்தில் பலவாய் அளவிற் பெரியனவாய் அள்ளப்பட்டன. இதன்விளைவு எரிபொருளிற்கான விலை 150வீதத்தால் அதிகரித்தது.

ஆனையிறவு வீழ்ச்சியைய[illegible]ந்திரிகாவும், அம்மையாரின் பரிவாரங்களும் சர்வதேச சமூகத்திடம் அவசர உதவிகளைக் கோரினர். பல்வேறு நாடுகளின் ஆயுத விநியோகஸ்த்தர்களை அரசின் பிரதிநிதிகள் சந்தித்தனர். பாகிஸ்தான், சீனா, ரஸ்சியா, உக்ரெயின், ஈரான், சிங்கைப்பூர், செக்குடியரசு, இஸ்ரேல் எனப் பலநாடுகளுக்கும் சிறீலங்காவின் பாதுகாப்புப் பீடம் பறந்தது. கனரக ஆயுதங்களுக்காக பில்லியன் டொலரில் சிறீலங்காவின் ரூபாய்கள் கரைந்தன.

இராணுவம் பல்குழல் பீரங்கிகளாலும், கவச ஊர்திகளாலும் ஊதிப் பெருக்க, விமானப்படைக்கு இஸ்ரேலிய கிபிர்களும், ரஸ்சிய மிக்-27 மிகையொலி விமானங்களும் வாங்கப்பட்டன. கடற்படையின் உள்ளகக் கட்டமைப்பும் விரிவடைந்தது. இரு SAR-4 ரக பொதுப் பயன்பாட்டுக் கலங்கள் இஸ்ரேலிடம் 27மில்லியன் டொலர் செலவில் வாங்கப்பட்டன. இக்கலங்களில் பாவிக்கப்படும் காப்பிரியல் உந்துகணைகள் ஒவ்வொன்றினதும் விலை 30மில்லியன் ரூபாய்களாகும். சிறீலங்காக் கடற்படையில் விமானப்பிரிவும் புதிதாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு இந்தியாவிலிருந்து விமானந் தாங்கிக் கப்பல் 20மில்லியன் செலவில் இறக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு கடந்த ஆண்டின் செலவீனங்களுக்காகவும் இந்நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதாகக் குறிப்பிடும் பிரதி நிதியமைச்சர், கடந்த ஆண்டு செலவழிக்கப்பட்ட 8000 கோடிக்கும் மேற்பட்ட தொகை பற்றி எதுவித பதிலையும் இறுக்கவில்லை. வானளாவப் பீறிட்டுப் பாயும் பாதுகாப்புச் செலவீனத்தைக் கட்டுப்படுத்த அரசானது பல்வேறு தளைகளை சாதாரண குடிமக்கள் மீது சுமத்தியுள்ளது. அதிகரிக்கப்பட்டுள்ள பாதுகாப்புவரி, வெளிநாடு செல்வோரின் விமானநிலையக் கட்டணம் ஆயிரம் ரூபாயால் ஏப்ரல் முதல் அதிகரிக்கும். தேசிய லொத்தர் சபை தனியார்மயமாக்கப்படும், வதிவிடவிசா வரி அதிகரிப்பு, இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேல் இதுகாறும் இலங்கைத் தீவின் கலாச்சாரத்திற்குப் புறம்பானதாக, சட்டவிரோதமாகக் கருதப்பட்டு வந்த சூதாட்டம் சட்டபூர்வமாகும். இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தோடு பொருட்களின் விலையதிகரிக்கவில்லையாயினும் கடந்த சில மாதங்களுக்கு முன்னர் விலைகள் அதிகரிக்கப்பட்டன. இவ்வாறு அழிவிற்கான போரைத் தொடர்ந்து நடத்தச் சிங்களம் அளவற்றுச் செலவழிக்கின்றது.

போரிற்கென வாங்கப்படும் கனரக ஆயுத தளபாடக் கொள்வனவில் தரகு, லஞ்ச லாவண்யமும் தலைவிரித்தாடுகின்றது.

இதனை நியாயப்படுத்துகின்றார் பொதுவுடமைவாதியெனச் சொல்லிக் கொண்டு பேரினவாதிகளோடு கைகுலுக்கியுள்ள நீதியமைச்சர் பட்டி வீரக்கோன், 1992இல்

கூறுகெட்ட அரசின் கேடுகெட்ட வரவு செலவுத் திட்டம்

பாதுகாப்புச் செலவீனம் 16.595 மில்லியனாக இருந்தது. அப்போதைய நிதியமைச்சரை எல்லோரும் பாராட்டினார்கள். ஆனால் நடந்தது என்ன நாட்டின் பாதுகாப்பு அமைச்சர் காரில் வைத்துக் கொல்லப்பட்டார். ஜனாதிபதி கொழும்பின் மத்திய பகுதியில் வைத்துக் கொல்லப்பட்டார். ஆனால் நிதியமைச்சாராகவும் பாதுகாப்பமைச்சராக ஜனாதிபதி விளங்குகின்ற இன்றைய [illegible] புலிகளைப் பின்வாங்கச் செய்துள்ளோம். பயங்கரவாதத்திற்கான இந்த யுத்தத்தில் செலவுகள் தவிர்க்க முடியாதவை என்று நீண்ட பிரசங்கம் ஒன்றை ஆற்றி இறுதியில் தாங்கள் ஆயுதக் கொள்வனவில் நீதியாக நடக்கின்றோம் அவ்வாறு ஊழல் இருப்பின் விசாரிக்கத் தயங்கமாட்டோம் என்று வேறு கூறியுள்ளார்.

இவ்வாறு அரச ஆயுதக்கொள்வனவில் இடம்பெறும் தரகுகள், ஊழல்கள் குறித்து சர்ச்சைகள் எழுப்பப்படுகின்ற இந்நேரத்திலும் செக்குடியரசிடம் இருந்து 8 பல்குழல் எறிகணைச் செலுத்திகள், 12 ரி-55ரகப் பீரங்கிகள், பாலங்களை அமைக்க உதவும் இரண்டு பாரிய இயந்திரங்கள் என இழந்த ஆனையிறவை மீட்பதற்கு கொழும்பை வந்தடைந்துள்ளதாக ஐலண்ட் பத்திரிகை தெரிவித்துள்ளது.

துண்டுவிழும் தொகை 8.5 வீதமாக உள்ளது. கடன்பட உத்தேசிக்கும் தொகை 24700 கோடி ரூபா என்று பொருண்மிய நிலவரம் அபாயச் சங்கெடுத்து ஊதுகின்றது. அலிபாபாவும் நாற்பது திருடர்கள் மாதிரி அம்மையாரும் தொண்ணூற்றுவர் பரிவாரங்களும் தமது சுகபோகங்களைப் பெருக்குவதிலேயே குறியாக உள்ளனர். சிறீலங்கா ஜனாதிபதி தமக்கு 60 கோடி ரூபா செலவில் ஆடம்பர மாளிகை கட்டுவதுடன், அதற்கண்மித்ததாக செயலகம், பாதுகாப்பரண்கள் கட்டுவதற்கு 200 கோடி ரூபாவைச் செலவழிக்க உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளார். நாட்டில் நிலவும் பொருளாதார நெருக்கடியிலும் அரசு இதனை மேற்கொள்வது வன்மையாகக் கண்டிக்கத்தக்கது என்கிறது முன்னைய ஆளும் கட்சியான ஐ.தே.க.

மக்கள் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள ஒரு வரவு செலவுத் திட்டம் இது. பாராளுமன்றில் நாங்கள் இதனை எதிர்ப்போம் என ஐ.தே.க தலைவரான ரணில் விக்கிரமசிங்கா குறிப்பிட்டுள்ளார். யுத்தம் நடைபெறாதிருந்தால் தனிநபர் ஒருவரின் வருடாந்த வருமானம் 2500 அமெரிக்க டொலர்கள். யுத்தம் நடைபெறுவதால் 900டொலர்களே தனிநபர் வருமானமாக உள்ளது என, அரசாங்கத்தின் போர் வெற்றிகளைப் பறைசாற்ற மட்டுமே வெளிவர அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள கொழும்புப் பத்திரிகைகள் ஏக்கப் பெருமூச்செறிகின்றன. அம்மையாரின் தொண்ணூற்றுவர் அமைச்சர் பரிவாரங்களுக்கும் மொத்த வரவுசெலவுத் திட்டச் செலவீனத்தில் 8வீதம் ஒதுக்கப்படுகின்றது. வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே 12வீதமான மக்கள் வாழ்கின்றனராம். ஆனால் 50 வீதமானோருக்கு சமுர்த்தி வழங்கப்படுவதாக அமைச்சர் கூறுகின்றார். நாங்கள் எதனை நம்புவது என்று கோபக்கனலோடு கேள்வியெழுப்புகின்றார் ஐ.தே.க பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மகிந்த சமரசிங்க.

இராணுவத்தீர்விற்குப் பொருளாதாரமும் பொருளாதாரப் பிரச்சினைக்கு இராணுவத் தீர்வுமாக சிறீலங்காத் தரப்பு முற்றிலும் போர்த் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டுள்ளது. எது வந்தாகிலும், எவர் தடுத்தாலும் போரென நிற்கின்றது. கெடுகுடி சொற்கேளாது என்ற தமிழர் முதுமொழி நிருபணமாகும் காலம் கனிந்து வருகின்றது.

"இடுக்கண் கால் கொன்றிட வீழும்
அடுத்து ஊன்றும்
நல் ஆள் இலாத குடி"

துன்பம் வந்தபோது முட்டுக் கொடுத்துத் தாங்கவல்ல தலைவன் இல்லாத குடி அழியும். எந்த இடர்வரினும் தளராது தாங்கி நின்று தனது குடிகளைக் காக்க வல்ல தலைவன் உள்ள குடி வீழாது வாழும் என்கிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகை.

எவ்விடர்வரினும் தளராது தமிழினத்தினைக் காக்கவல்ல தலைவன் இருக்கின்ற நிலையில், நாங்கள் சிங்களத்தின் போர்த் தயார்ப்படுத்தல்கள் குறித்து நாம் அஞ்சத் தேவையில்லை. ஆயினும் சிங்களத்தின் போர்த்தளபாடங்களுக்கு ஏற்ற வகையில் தமிழர் சேனையைப் பலப்படுத்துவது உலகெங்கும் பரந்து வாழும் தமிழீழமக்களது கடமையும் பொறுப்பும் ஆகும். சிங்களத்தின் போரிற்கான வரவுசெலவுத் திட்டம் அதனது அழிவிற்கான வரவுசெலவுத் திட்டமாக்க தமிழ்ச் சமூகம் திரண்டு பாடுபடவேண்டிய காலகட்டம் இது. ■

— சடாபதி

உலகின் அதிசிறந்த கெரில்லா போராட்ட அமைப்பினர் விடுதலைப் புலிகளே

[illegible]

தமிழீழ ஆவணக்காப்பகம் Tamileelam Archive

அன்பின் திருவுருவம்

கப்டன் தயாபரன்
(விஜயரட்ணம் ஜெயவில்சன்குமார்)

எப்பொழுதுமே சிரித்தமுகம், சிவந்தமேனி, கருமையான தலைமுடி, உயரமான தோற்றம், பார்த்தவுடனேயே 'அண்ணை' எனக் கூறவைக்கும் அனுபவ ஒளி கண்ணில் தெரியும். சிறுவன், பெரியவன் என்று பாரபட்சம் காட்டாது, அனைவரிடமும் சகஜமாகப் பழகும் தன்மைகொண்டவன்... கூடஇருக்கும் போராளிகளுக்கெல்லாம் அண்ணன். போராளிகள் அனைவரும் உரிமையுடன் 'தயா அண்ணை அதைச் செய்துதா', 'இதைச் சொல்லித்தா', 'இஞ்சை வாவன் தயா அண்ணை' என்று பாசக் குரலோடுதான் பழகுவார்கள். அனைத்துத் துறைகளையும் நன்கு கற்று அறிந்தவன். கஷ்ரம் என்பதை சிறுவயதினிலேயே அனுபவித்தவன். பொறுப்புணர்ச்சி, ஆளுமை என்பனவற்றை இயல்பாகக் கொண்டவன் தயாபரன். ஆனாலும், 13-12-1998 அன்று ஒட்டுசுட்டானில் பதுங்கியிருந்த இராணுவத்தின் தாக்குதலினால் எமைவிட்டு, எம் நெஞ்சங்களில் கப்டன் தயாபரனாக நிலையாக இடம்பிடித்துக்கொண்டான்.

'அன்னை ஈழம் ஈன்றெடுத்தபிள்ளை' ஆம்! அது அழகிய வன்னிப்பிரதேசம். இந்த வன்னியை மேலும் பொலிவூட்டிய கிராமந்தான் வட்டக்கச்சி. சுற்றிப் பார்க்கும் இடமெல்லாம் பசுமை வயல்கள் நிறைந்திருக்க, வயலின் அருகே இரணைமடுக்குளத்தின் நீர் சலசலத்து ஓடும். இந்தக்குளம் வட்டக்கச்சிப் பகுதியையே செழிப்பும், குளிர்மையும் ஆக்கியது. இதனால், இங்கு வயல்கள் மட்டுமல்ல, பசுக்களும் மடிநிரம்பி பால் சொரிந்தன. இப்படியாக செழுமை நிறைந்த கிராமத்தில்தான் விஜயரட்ணம் தம்பதிகள் வாழ்ந்து வந்தார்கள். அவர்களுக்குக் கிடைத்த எட்டு பிள்ளைச்செல்வங்களில் இரண்டாவதுதான் ஜெயவில்சன்குமார்.

இவனது போராட்ட வாழ்வு என்பது, எமக்கெல்லாம் ஓர் எடுத்துக்காட்டாகவும், வழிகாட்டியாகவும் அமையும். அவனது குடும்பத்தில் அவன் மட்டுமன்றி, ஏன் அவனது குடும்பமே விடுதலைப் போராட்டத்துடன் நெருங்கப் பிணைக்கப்பட்டிருந்தது. அவனது போராட்ட வாழ்வில் ஒரு தம்பி, ஒரு தங்கை ஆகியோருடன் தன்னையும் போராளியாக்கி பெருமை கொண்டவன்தான் தயாபரன். அதுவும் போதாதென்று இப்போது அவனது அடுத்த தம்பியும் போராளியாகியுள்ளான். ஏன் அவனது மூத்த தங்கையும் பலமுறை போராட்டத்தில் இணைந்து, பொறுப்பாளரினால் கட்டாயமாக வீட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டிருந்தாள். இவனுடைய இந்த விடுதலை வாழ்வையும், குடும்ப வாழ்வையும் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பதன்மூலம் 'சுதந்திரதாகம்' என்றால் என்னவென்பதுபுரியும். அத்துடன், அவனது குடும்பம் விடுதலைக்குக் கொடுத்த மிகப்பெரிய விலையினையும் எம்மால் உணரமுடியும்.

ஆம்! அன்று தமிழீழ மக்கள் எவ்வளவுதான் தன்னிறைவுடன், வசதியாக இருந்தாலும் அதைக்குலைக்க எந்நேரமும் தயாராக இருந்தது சிங்களப் பேரினவாத அரசு. காலம் காலமாக தமிழர்களின் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டு, அடிமைப்படுத்தப்பட்டு வந்தனர். இந்நிலையில்தான் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் இளைஞர்கள் மத்தியில் தோற்றம் பெற்று, முனைப்புப்பெற்று வளர்ந்தது. எமது வரலாற்றைப் பற்றியும், மக்களின் அவலநிலை பற்றியும் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டவர்கள் அன்று தம்மை ஆயுதப் போராட்டத்தில் ஆர்வத்துடன் இணைத்துக் கொண்டனர். இந்த வரிசையில்தான் விஜயரட்ணம் தம்பதிகளின் மூன்றாவது புதல்வனும் தன்னைப் போராளியாக்கிக்கொண்டான். ஆனாலும், தம்பிக்கு முன்பே தன்னைப் போராளியாக்க வேண்டுமென ஆசைகொண்ட ஜெயவில்சன்குமார் தனது பெரிய குடும்ப நிலையை தன்கையில் பொறுப்பெடுத்திருந்தமையாலும், தனது அண்ணனின் மேற்படிப்புக்கும் அவனே தோள்கொடுத்து உதவிக்கொண்டிருந்தமையாலும் இவ்வாறான பல பொறுப்புக்களினால் சூழப்பட்டிருந்த தனது மனத்து ஆசையை நிறைவேற்றமுடியாது கவலையடைந்தான்.

இந்நிலையில்தான் ஒருநாள் அவனது தம்பி விழுப்புண்பட்டுவிட்டதாக தகவல் வந்ததும், பாவம் பெற்றவள் பதறிவிட்டாள். எப்பொழுதுமே பயந்த சுபாவம் கொண்ட அவனது தாய் பதைபதைத்து, மகனைக்காண யாழ்ப்பாணம் ஓடிச்சென்றாள். என்ன காரணமோ, எங்கே அலைந்து திரிந்தும் மகனைக்காணாதது தாயை ஏக்கம் கொள்ளச் செய்துவிட்டது. தன் மகனுக்கு என்ன நடந்ததோ? என யோசித்து, யோசித்து ஏக்கம் அடைந்து, மனம் குழம்பிய நிலையில், உணவு, உறக்கமின்றித் தவித்து, மீண்டும் வீடுவந்து சேர்ந்தார். வீட்டில் அன்று முழுவதும் உலை ஏறவில்லை. தாய் உணவு எதையும் உண்ணாததினால் பிள்ளைகளோ, கணவனோ உணவைப் பற்றி எண்ணக் கூடவில்லை. அன்று இரவு எல்லோரும் தாயைச் சுற்றிவர இருந்த இடங்களிலேயே நித்திரையாகி இருந்தார்கள். ஆனாலும், அந்த வேண்டாத.. சோகமான.. விடிகாலைப் பொழுது புலரத்தான் செய்தது.... விடிந்ததும் நெடுநேரமாகவே தாய் [illegible] எழுந்திராதது கண்டு, [illegible] அருந்தும்படி கூறினான் ஜெயவில்சன்குமார். அப்போதுதான் அந்த அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. தாயின் உயிர் அவள் உடலை விட்டுச் சென்று பல மணியாகியிருக்க வேண்டும். உடல் விறைத்துக் கிடந்தது....

தனது எட்டுக்குஞ்சுகளையும் எந்தவித கஷ்டங்களும் தெரியாது வளர்த்த தாயின் மறைவு குடும்பத்தினரை வெகுவாகப் பாதித்திருந்தது. அதிலும், ஜெயவில்சன்குமாருக்கு இந்தத்தாக்கம் நெடுநாளாய் நெஞ்சை வருத்திக்கொண்டிருந்தது. அவனின் தாய்ப்பாசத்தை அவனின் கையைப் பார்த்தால் புரிந்து கொண்டிருக்கலாம். 'என் அம்மா' என நெருப்பில் ஊசியை சிவக்க வைத்து, தன்னை வருத்தி, தனது கையில் எழுதியிருந்தான்.

இப்படியாக சில நாட்கள் உருண்டோடிய பின், தனது நெடுநாள் ஆசையை நிறைவேற்ற, ஒருநாள் பயிற்சிப்பாசறை புகுந்தான் ஜெயவில்சன்குமார். வன்னிக்காட்டின் மத்தியிலே அமைந்திருந்த 'கிளி' பயிற்சிப் பாசறையில் தயாபரன் என்ற பெயருடன் உலாவரத் தொடங்கினான். போராளியாய் இணைந்த ஆரம்ப நாட்களில் அவர்களுக்கு உடனே பயிற்சி வழங்கப்படவில்லை. அவ்வாறு வழங்கப்படுவது வழக்கமாகவும் இருக்கவில்லை. பலமாதங்களாக காட்டில் நெடுந்தூர இடங்களிலிருந்து பொருட்கள், மூடைகள், மரம், தடிகள் எனச் சுமந்து பலமைல்கள் கொண்டுசென்று சேர்க்கவேண்டியிருந்தது. அது அடிப்படைப் பயிற்சியின் ஒரு பகுதியாகவும் இருந்தது. இதை எந்தவித சலிப்போ, சோர்வோ இன்றி செய்துமுடித்தான் தயாபரன். இவனது திறமைகண்டு எந்தவேலையெனினும் சரி இவனையே பொறுப்பாகவிட்டு அந்த வேலையினை திறம்பட செய்யவைத்தார் பயிற்சி ஆசிரியர்.

இவன் வேலைகளில் மட்டுமன்றி, கரப்பந்தாட்டத்திலும் இவனுக்கு நிகர் இவன்தான். பயிற்சி முகாமில் விளையாட்டு வேளைகளில் அவனுடைய அணியின் பக்கம் செல்வதற்குப் பலர் போட்டி போடுவார்கள். இதனால் தொடர்ந்து வெளியேறாமல் விளையாடலாம் என்ற நம்பிக்கை அவர்களிடம் இருந்தது. ஏனெனில், வெற்றி அவன் நிற்கும் பக்கம் என்பது யாவரும் அறிந்திருந்தார்கள்.

இவ்வாறாக தயாபரன் பயிற்சிப் பாசறைகளில் தனது திறமையினை வளர்த்துக் கொண்டிருந்த வேளையில், இம்ரான்-பாண்டியன் படையணிக்குப் போராளிகளை எடுப்பதற்காக தளபதி சொர்ணம் அண்ணை 'கிளி' முகாம் வந்திருந்தார். போராளிகளை திறமை, ஆளுமை அடிப்படையில் தெரிவு செய்தார். அச்சமயம் அதில் முதல் தெரிவானவன் தயாபரனே.

இப்படியாக தனது சொந்தப் பிரதேசத்தைவிட்டு, யாழ்ப்பாணம் வந்தடைந்தான் தயாபரன். அங்கே சரத்பாபு-06 பயிற்சிப் பாசறையில் பயிற்சி பெற்றுக்கொண்டிருந்த வேளை, பூநகரி தவளைப்பாய்ச்சல் இராணுவ நடவடிக்கைக்காக பயிற்சி இடைநடுவில் சண்டைப் பயிற்சிக்காக அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்கள்.

இது... பூம்புகார்-மணியந்தோட்டப்பகுதி. இரவு வேளைகளில் புற்றீசல்கள் மழைக்கு வெளியே நகர்வதுபோன்று, இவர்களும் இரவில்தான் பயிற்சிக்காக வெளியேறி கடற்கரை செல்வார்கள். பூநகரி முகாம் தாக்குதலுக்காக இவர்களது அணியின்பணி நீந்திச்சென்றே முடிக்கவேண்டியிருந்தது. ஆனால், நீச்சல் பயிற்சிகள் யாவும் இரவு வேளைகளில், அதுவும் மழையும் குளிருமான மாதம். அந்த நேரங்களில் வீசுகின்ற சில்லிடும்காற்று குருதியை உறையவைக்க, இரகசியமாகவே நீச்சல் பயிற்சிகள் யாவும் [illegible] எமது போராட்டத்தின் பல [illegible] வித்திட்டவை இந்த இரகசியங்களே எனவேதான் சண்டைப்பயிற்சிகள் யாவும் இரகசியமாகவேயிருந்தன.

அங்கு நடைபெற்றது நீச்சல் பயிற்சி. ஆனால், அது தயாபரனுக்கு பயிற்சியாக இருக்கவில்லை. ஏனெனில், அவன் ஏற்கனவே நீச்சலில் தேர்ச்சியடைந்தவனாகவே இருந்தான். வீட்டில் இருக்கும்போது அவன் ஆழம்பார்க்காத அந்த நீச்சல் பயிற்சியில் அவனது பணி நீச்சல் தெரியாத போராளிகளுக்கு நீச்சல் செய்யும் உத்திகளைப் பயிற்றுவிப்பதே. இவ்வாறாக பூநகரி 'தவளைப்பாய்ச்சல்' நடவடிக்கையில் தயாபரனின் பங்கும் கணிசமான அளவு இருந்தது. சண்டையினை வெற்றிகொண்டு படகுமூலம் திரும்பிக்கொண்டிருந்த வேளை, கடலில் வைத்து எதிரியின் உலங்குவானூர்தியின் தாக்குதலுக்குள்ளானார்கள். அந்தவேளை, ஒரு போராளி கடலில் விழுந்து உயிருக்காகப் போராடிக்கொண்டிருந்தான். அப்போது, உலங்குவானூர்தியின் தாக்குதலையும் பொருட்படுத்தாது கடலில் நீந்தி அந்தப் போராளியை கரைசேர்த்து, பெருமையும் பெற்றான். இவ்வாறாக தனது போராட்ட ஆரம்ப நாட்களிலேயே பல சவால்களையும், கஷ்டங்களையும் எதிர்கொள்ளக் கற்றிருந்தான்.

சண்டையும் முடிந்து சிலகாலம் பயிற்சியும், நிகழ்ச்சிகளுமாக நாட்கள் கழிந்தன. அந்த வேளையில்தான் அவனது திறமை கண்டு, அவனை 'அரசியல்' [illegible] தெரிவுசெய்திருந்தார்கள். [illegible] சிறந்து விளங்கத் தொடங்கினான். பின்னர், இவனது அரசியல் கல்லூரியில்தான் இவனது ஆளுமையும் மேலும் மேலும் வெளிப்படத் தொடங்கியது. [illegible] நிகழ்ச்சிகள் மூலம் இவன் போராளிகள் அனைவரது மனங்களையும் கவர்ந்தான். [illegible] எந்த நாடகங்களோ, வேறு நிகழ்வுகளாயினும்சரி, இவனே முதன்மைப் பாத்திரமாக விளங்கினான். ஒருசமயம் இவன் டி.பி.விஜயதுங்கவாக நடித்த கட்டமுண்டு. இன்றுகூட எம்மை இரைமீட்கச் செய்கின்றது. இதனால் இவனை சொர்ணம் அண்ணை எங்கு கண்டாலும் 'என்ன டி.பி.பி. ஐயா நாடகம் போடுவோமா?' என்று கேட்டுவிடுவார்.

இவ்வாறு இவன் கல்விகற்றுக் கொண்டிருந்தவேளையில் பல துறைகளில் தேர்ச்சியடையத் தொடங்கினான். ஏற்கனவே சதுரங்கம், உதைபந்தாட்டம், கரப்பந்தாட்டம், குட்டுப்பயிற்சி, தற்காப்புக் கலை... என்று இன்னும்பல கூறக்கூடிய, கூறமுடியாத இரகசிய துறைகளிலும் இவனை மிஞ்ச எவருமே கிடையாது. 'போரும் கல்வியும் இணைந்த வாழ்வு இன்று எமது வரலாற்றுத் தேவையாக உள்ளது' எனும் எமது தேசியத் தலைவரின் சிந்தனைக்கேற்ப, இவனது வாழ்வும் அவ்வாறே அமைந்தது. கல்வி விடுமுறைகளில் பயிற்சிகளுக்குச் சென்றுவந்தான். இரண்டுமுறைகள் 'கொமாண்டோஸ்' சிறப்புப்பயிற்சி பெற்று அனைத்து முறையான பயிற்சிகளையும் கற்றறிந்து, பல்துறை நிபுணனாகினான். அத்துடன், அச்சுவேலி முன்னரங்க நிலையில் காவற்கடமைகளில் இருந்தசமயம் ஏற்பட்ட மோதலில் இவன் தொடைப்பகுதியில் காயமடைந்து சிகிச்சை பெற்று வந்தான். காயம் ஆறியதும் மீண்டும் தனது கல்விப்பணிகளில் முழு மூச்சுடன் செயற்படத் தொடங்கினான். இவ்வாறாக அவனது போராட்ட வாழ்வு என்பது முழுமூச்சுடன் இயங்கிய வண்ணமேயிருந்தது. இதனால், நாம் அனைவரும் இவன் ஒரு சாதனையாளனாய் வருவான் என்று அன்றே நம்பினோம்.

இதன்பின்னர், 'சூரியக்கதிர்' இராணுவ நடவடிக்கையினை எதிர்கொண்டு, இறுதியில் வன்னிப்பின்புலப்பகுதியை வந்தடைந்தான். மீண்டும் தன்சொந்த ஊரிற்கு வந்த மகிழ்வில் 'அவன் எனக்காகத்தான் சூரியக்கதிரை எடுத்தவன்' என்று பிற மாவட்டப் போராளிகளுக்கு பகிடியாகக்கூறுவான். [illegible] எங்களை [illegible] வாழ்வுபோனதையும் பிடிச்சுத்தருவாங்கள்' என்பான். [illegible] தவிர, அவனுடன் போட்டியாகக் கதைக்க முடியவில்லை. இவ்வாறு அவன் இருக்குமிடத்தில் சிரிப்பொலி கேட்டவண்ணமே இருக்கும். சிரிப்பொலி கேட்டால் அங்கே தயாபரன் இருக்கின்றான் என்பதை எவராலும் ஊகித்து அறியமுடியும்.

இப்படியாக சிலகாலம் வன்னியில் புலிகளின் இராணுவச் செயற்பாடுகளால் இராணுவத்தினர், அரசாங்கம் மத்தியிலிருந்த சம்பளம் பற்றிய கணிப்பீடுகள் யாவும் தகர்ந்தன. முல்லைத்தளப் பெருஞ்சமரால் புலிகளின் பலம் உயர்ந்திருந்தது. புலிகள் வசம் ஆட்லறிகள், மோட்டார்கள் என்று பல நவீன ஆயுதங்கள் சிக்கியமையினால் சிறீலங்கா அரசாங்கம் ஆயுதப் போட்டி (ARMS RACE) ஒன்றுக்குத் தயாராகியது. அந்த வேளையில்தான் 'ஜெயசிக்குறு' இராணுவ நடவடிக்கையினை எதிரி ஆரம்பித்திருந்தான். [illegible] புலிகள்.

இந்த வேளையில்தான் தயாபரனும் [illegible] 120மி.மீ [illegible]

120மி.மீ பயிற்சி [illegible]

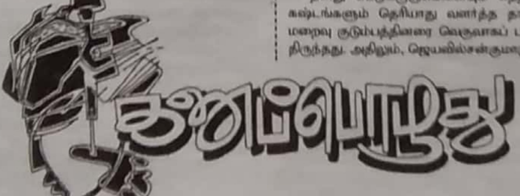

னுக்குப் பெரிதாகத் தோற்றியிருக்காது. ஏனெனில், ஏற்கனவே அவன் பல பயிற்சிகளைப் பெற்றிருந்தமையினாலும், அவனது தோற்றமும், உடல்கட்டும் அவனுக்கு பயிற்சிகளை பெரிதாகத் தோற்றவில்லை. எதையும் இலகுவில் புரிந்துகொண்டு செயற்பட்டதினால், அவன் அனைத்துப் போராளிகளாலும், பயிற்சி ஆசிரியராலும் பாராட்டப்பட்டான்.

அந்த வேளையில்தான் இவனது மோட்டார் பயிற்சிகளை நடைமுறையில்

பிரயோகித்துப் பார்ப்பதற்கு ஒரு வலிந்த தாக்குதலும் வந்து சேர்ந்தது.

ஆம்! ஆனையிறவு-பரந்தன் தளங்கள் மீதான ஊடறுப்பு துடைத்தழித்தல் சமரில் இவனது மோட்டார் தணலாகத் தகதகத்தது. இதனால், இராணுவ இலக்குகளும், ஆயுதக் களஞ்சியங்களும் வெடித்துச்சிதறின. இவ்வாறான காப்பு (COVERING FIRE) மற்றும் தாக்குதல் (OFFENSIVE FIRE) எனப்படும் சூட்டு நடவடிக்கைகள் (FIRE MISSION) மூலமும் எமது முன்னணித் தாக்குதலணிகளின் பாதுகாப்பினை உறுதிப்படுத்தி, எமது தரப்பு இழப்புக்களைக் குறைத்து அந்த வெற்றியினைப்பெற மோட்டார் அணிகளே காரணமாகின என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறாக பயிற்சிகளும் முடிவடைந்து ஓர் பூரணமான மோட்டார் இயக்குநர் என்ற நிலையை அடைந்திருந்தான் தயாபரன். இப்படியாக இருக்கும் வேளையில்தான் மீண்டும் எதிரி யாழ்ப்பாணத்திற்குப் பாதை அமைக்க 'ஜெயசிக்குறுய்' நடவடிக்கையினை ஆரம்பித்திருந்தான். எதிரியின் ஆரம்பகட்ட நகர்வுகள் இருமுனைகளாக இருந்தன. ஒன்று ஓமந்தை, மற்றயது நெடுங்கேணி. இவனது மோட்டார் அணி நெடுங்கேணியில் எதிரியின் நகர்வினை எதிர்த்து இயங்கிக்கொண்டிருந்தது. அந்தச் சண்டையின்போது தயாபரன் மோட்டாருக்கு வழிகாட்டி, அதாவது, இலக்குக்காட்டி எனலாம். O.P. பார்க்கும் OBSERVATION POINT) பணிக்குச் செல்லவேண்டும் எனப்பலமுறை கேட்டவனுக்கு நெடுங்கேணி தளமமைத்துக் கொடுத்து, அவனது ஆசையினை நிறைவேற்றியது.

மிகவும் திறமையுடன் எதிரியின் நகர்வுகளை அவதானித்து மோட்டார் நிலைகளுக்கு அறிவித்துக் கொண்டிருந்தான் தயாபரன். அந்தவேளை எதிரியின் 40மி.மீ எறிகணை (டொங்கான்) ஒன்று அவனை நோக்கி வந்து விழுந்தது அல்லது பட்டுவெடித்தது. எறிகணையின் சிதறலொன்று அவனது தோள்ப்பகுதியில் துளைத்திருந்தது. எனினும், அவன் களத்திலிருந்து நகரவில்லை. காயப்பட்ட இடத்திற்கு கட்டுப்போட்டுக்கொண்டு தொடர்ந்தும் தனது பணியை நிறைவேற்றி முடித்தான்.

மோட்டார் அணியிலும் அவன் தனது திறமையின் முத்திரைகளைப் பதித்திருந்தான். தாண்டிக்குளம், பெரியமடு, ஓமந்தை என்று அனைத்து ஊடறுப்புத் தாக்குதல்களின்போதும், இவன் மோட்டாரின் உயிர்நாடியாகவும், மோட்டார் இவனது உயிர்நாடியாகவும் செயற்பட்டான், செயற்பட்டது.

பின்னர் நீண்ட சண்டைகளின் பின் புளியங்குளம் பகுதியில் எதிரிக்கு பலத்த அடி. பெரிய தடைகள் ஏற்பட்டது. இந்தச் சமயங்களில் புலிகளுக்கு குறுகிய நாள் ஓய்வுகளும் கிடைக்கப்பெற்றது. இந்த இடைவெளிகளைப் பயன்படுத்தி புலிகள் தமது அணிகளை சீர்படுத்தி, தயாராகிக்கொண்டு, பல புதிய அணிகளை களமுனைக்கு மாற்றினர். அந்தவேளையில், தயாபரன் பாதி வழியில் விட்டுவந்த தனது அரசறிவியல் கல்விக்காக அழைக்கப்பட்டான்.

அந்த நேரத்தில்தான் அவனது வாழ்நாளில் மறக்கமுடியாத மகிழ்ச்சி ஒன்று ஏற்பட்டது. வீட்டில் இருக்கும்போது அவனது தீராத ஆசை போராளியாவது. அதேபோல் போராளியானபின் அவனது நெடுநாள் ஆசை கரும்புலியாவது. ஆம்! அந்தநெடுநாள் ஆசைக்கு அழைப்பு வந்திருந்தது. அவன் போட்ட ஓயாத கடிதத்திற்குப் பதில் எம் தலைவனின் ஒப்பத்துடன் வந்தது. அந்த அழைப்பு மடலை எமக்கெல்லாம் காட்டிக் காட்டி மகிழ்ச்சியடைந்தான். பின்னர், அந்த மடலை தனது ஆயுதத்திலும் மேலாக அவதானமாக வைத்திருந்தான். அந்த நேரடி அழைப்பிற்கான நாளை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு அவனது அப்போதைய பணியினையும் மிகவும் திறம்படவே செய்துகொண்டிருந்தான்.

ஆ. சாரங்கன்

பின்னர், சிலகாலம் தொடர்ச்சியாக அரசறிவியலைப்பெற்று, அரசியல்ரீதியாகவும் திறமையடைந்து, தலைவரின் பாராட்டுக்களையும் பெற்று, மேலும் அறிவினை வளர்த்துக் கொண்டிருந்தான். இப்படியாக சிலகாலம் விரைவாகக் கரைந்து, மீண்டுமோர் புலிகளின் வலிந்த தாக்குதலினால் ஓயாத அலைகள்- 2 நடந்தேறி, மீண்டுமோர் புதிய ஆயுதச் சமநிலை, பலச் சமநிலை (BLANCE OF POWER) புலிகள் பக்கம் உயர்ந்து காட்டியது. ஆனால், இந்தச் சமருக்கு தயாபரன் செல்லவில்லை. ஆனாலும், அவனது தங்கை சென்றிருந்தாள். அந்த வெற்றிச் சமரில் தான் வெற்றி பெற்றுத் தந்துவிட்டு லெப். பாமதியாக மாறிக்கொண்டாள். தங்கையின் இழப்பு அவனை சரியாகப் பாதித்திருந்தாலும்கூட, அது அவனது பணிகளைப் பாதிக்க இடம்கொடுக்கவில்லை.

அதன்பின்னர் வேகமாக இரண்டரை மாதங்கள் ஓடி மறைந்தன. ஜெயசிக்குறுவினால் எந்தவித வெற்றியும் நிச்சயமில்லை என்பதை உணர்ந்த இராணுவ பீடம், புதிய போர்முனை ஒன்றை ஓட்டுசுட்டான் பகுதியில் நீட்டியது. இந்த ஆக்கிரமிப்புக்கெதிராக அடிகொடுக்க, இம்ரான்-பாண்டியன் தாக்குதலணியில் ஓர் அணிக்கு தலைமையேற்றுச் சென்றான். போர்க்களத்தில் இவனது அணி இடையிடையே எதிரிக்குத் தொல்லை கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. அப்படியான ஒரு வேளையில்தான் அதுவும் நடந்தது. தனது அணியிலிருந்து ஒரு போராளியை எதிரியின் பதுங்கிச்சுடுபவன் வீழ்த்தியதனால், அவனது உடலை எடுக்க ஓடிச் சென்று அந்த மாவீரனைச் சுமந்துவரும் வேளையில்தான் அவனும் மாவீரனாகினான். தங்கை மாவீர் ஆகிய குறுகிய நாட்களிலேயே அவனும் கப்டன் தயாபரனாகி தங்கையின் விதைகுழி அருகிலேயே அவனும் உறங்கிக்கொண்டான். விடுதலை வாழ்விலே என்றுமே ஓயாது வீசிக்கொண்டிருந்த புயல் இப்போது ஓய்வாகத் தூங்குகின்றது. ஒழுக்கம், நேர்மை, சிறந்த தலைமைத்துவப் பண்புகளைக்கொண்ட எங்கள் 'அன்பின் திருவுருவம்' இப்போது உருவப்படமாக எங்கள் முன்.

இப்போது அவனது குடும்பம் இரண்டு மாவீரர்களை விடுதலைக்கு விலையாகக் கொடுத்துள்ளார்கள். இருந்தும் அவனது வீரக்குடும்பம் சோர்ந்து போகவில்லை. மேலும் மேலும் உரம் பெறுகின்றார்கள். உயிரிலும் மேலான தேசவிடுதலைக்காக இன்றும் எத்தனை விலைகளையும் கொடுத்து விடுதலையைப் பெற சித்தமாய் உள்ளனர்.

'விடுதலையின் தாகம் அடங்காது' ■

வடக்கு கிழக்கு வாழ் தமிழர்கள் தமது உரிமைகளை திரும்ப எதிர்பார்க்கின்றார்கள்

உச்சநீதிமன்ற நீதிபதி திரு. விக்கினேஸ்வரன்

வடக்கு கிழக்குத் தமிழர்கள் கேட்பது யாருடைய உரிமையோ அல்லது அதிகாரப் பகிர்வையோ அல்ல. அந்த மக்கள் கேட்பது பறிக்கப்பட்ட அவர்களுடைய உரிமைகளையே என்று சிறீலங்காவின் புதிய உச்சநீதிமன்ற நீதியரசரான திரு. விக்கினேஸ்வரன் 07.03.2001 அன்று நடைபெற்ற பதவியேற்பு நிகழ்வில் ஆற்றிய உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அவர் மேலும் தமதுரையில் 'நான் கட்டுப்பாடான நீதியாளன் என்றவகையில் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் பெரும்பான்மையாக வாழும் தமிழர்களின் உணர்வலைகளைப் புரிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இந்த மக்கள் கணிதவியல் ரீதியாக இத்தீவிலுள்ள ஏனைய ஏழு மாகாணங்களோடு இணைக்கப்பட்டு சிறுபான்மையாக்கப்பட்டுள்ளனர். 1958இலும், 1966இலும் நடைபெற்ற சட்டத்திருத்தங்கள் தமிழர்கள் சம்பந்தமாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனால் இச்சரத்துக்களில் குறிப்பிடப்பட்ட விடயங்கள் விளங்க முடியாதவையாக அமைந்துவிட்டன.

நான் உங்களுடைய தயவான நடவடிக்கைகளுக்கு நன்றி கூறுகின்றேன். இது நீதியாளன் ஒருவருக்கு அரிதான சந்தர்ப்பம். நான் எனது தாய்மொழியில் பேச ஆசைப்படுகிறேன். மதிப்பிற்குரிய சட்டவாளர்நாயகம் அவர்களே நீரும் எனது தாய்மொழிக்காரன்.

நான் தமிழ்க்குடிமகனாக இருந்துகொண்டு தமிழ் பேசத் தவறுவேனாயின் கட்டாயமாக எனது சகோதர மொழியைப் பாவிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுவிடும். சிலர் என்னைக் கேட்கிறார்கள் ஏன் இது உன்னால் முடியாது என்று. எவருமே என் மீது தமிழ் மொழியில் பேசுவது குறித்து அழுத்தங்களைப் பிரயோகிக்க முடியாது. நாங்கள் எவருமே இலங்கைத்தீவின் புனிதத்தன்மை குறித்து மறந்து போகக்கூடாது.

சிங்கப்பூரும் சிறீலங்காவும் ஒரு காலத்தில் ஒரேமாதிரியான பிரச்சினையுடன் சிக்குண்டிருந்தன. ஒரு நாடு நான்கு மொழிகளுக்கு சம உரிமை கொடுத்து அவற்றிற்கு உரிய அங்கீகாரத்தையும் வழங்கியது. அந்நாடு வளர்ந்து பூச்சொரியும் தேசமாக மாறிவிட்டது. மற்றைய தேசமோ ஒரு மொழியை அனைவரின் மீதும் திணிக்க முற்பட்டது. ஒரு இனத்தவரின் நலனை மாத்திரமே பேண முற்பட்டது. விளைவு நாடு முழுவதும் நாசமாக்கப்பட்டுவிட்டது. நவீன உலகமயமாக்கலின் கீழ் பூமிப்பந்தானது ஒரு குட்டிக் கிராமமாகிவிட்டது. இந்தவேளையில் நாம் எங்கே இருக்கின்றோம்.

என்னுடைய வாழ்க்கைப் பின்புலத்தின் வாயிலாக நான் ஒரு இலங்கையன் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். எனது பெற்றோர்கள் வடக்குக் கிழக்கை பாரம்பரிய தாயகமாகக் கொண்டவர்கள். நான் மேற்கு மாகாணத்தின் கல்கிஸ்ஸ-டோப்பில் பிறந்தேன். எனது ஆரம்பக்கல்வியை வடமேல் மாகாணத்திலும், வடமத்திய மாகாணத்திலும் பெற்றேன். எனது தந்தையார் அரச உத்தியோகத்தராக மத்திய மற்றும் தெற்கு மாகாணங்களில் கடமையாற்றினார். நான் ஊவா மாகாணத்திலும் நீதிபதியாகக் கடமையாற்றியுள்ளேன். நான் 1979இற்கும் 1986இற்கும் இடையில் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் கடமையாற்றிய வேளையில் அவ்விரு மாகாணங்களிலும் பெரும்பான்மையாக வாழுகின்ற மக்களின் உணர்வலைகளைப் புரிந்து கொண்டேன்.

நான் சிறுவனாக இருந்த வேளையில், மாபிள் விளையாடுவேன். அவ்வேளையில் அங்குவரும் மூத்த மாணவர்கள் எமது அனைத்து மாபிள்களையும் பறித்துவிட்டு எம்முடன் விளையாடக் கோருவார்கள். நாங்கள் இதனை எதிர்க்கையில் 10மீத மாபிள்களைத் திருப்பித் தருவார்கள். மீளவும் 20வீத மாபிள்களைக் கோருவது நடக்கும். இங்கு நினைவிற் கொள்ள வேண்டியது என்னவெனில் மாபிள்கள் அனைத்தும் எம்முடையவை மூத்த மாணவர்களுக்கு இதில் எதுவித பங்கும் கிடையாது என்பது மறக்கடிக்கப்பட்டிருக்கும். வடக்குகிழக்கு மாகாணங்களில் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்து வருபவர்கள் ஆதிகாலந்தொட்டு தமிழையே பேசிவருகின்றார்கள். அவர்களுடைய சமயங்களாக இந்து, இஸ்லாம், கிறித்தவம் என்பன உள்ளன.

சட்டவாளர் நாயகம் அவர்களே, இன்று நீரும் நானும் கௌரவமான பதவிகளை அலங்கரிக்கின்றோம். [illegible] இணைந்து வாழ்ந்தாலும் [illegible] என்ற முதுமொழியை நாங்கள் மறந்து விடக்கூடாது. [illegible] பகுதியில் [illegible] போன்ற பல சிறுகுடிகள் இத்தீவின் [illegible] அலங்கரித்தனர். ஆனால் இன்று நாங்கள் திட்டமிட்ட வகையில் குறைக்கப்பட்டுள்ளோம். இந்த நாட்டின் எல்லைகளில் [illegible] இனத்தவரான பறங்கிகளைப் போன்று சட்டம், நீதி, அரச நிர்வாகம், தனியார்துறை போன்றவற்றின் உயர் பதவிகளில் விருப்பமில்லாமல் ஒதுக்கப்பட்டு நியமிக்கப்படுகின்றோம். எங்கள் காலத்தில் நடக்கின்ற மிகத்துக்ககரமான நிகழ்வு இது. சட்டக்கல்லூரியில் 1962ஆம் ஆண்டு நான் தலைவராக இருந்ததிற்குப் பிறகு எந்தவொரு தமிழரும் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை.

நான் இந்நத்தீவை நேசிக்கின்றேன். நான் தமிழன் என்ற காரணத்தால் என்னை வெறுக்கும் மனிதர்களையும் சேர்த்தே நான் நேசிக்கின்றேன். நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை என் பொருட்டோ அல்லது தமிழர்களின் பொருட்டோ பயன்படுத்தவில்லை. இலங்கைத்தீவின் எல்லா இனத்தவரின் நல்வாழ்விற்காக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றேன். எமது தீவின் எதிர்கால நன்மைகருதி சிங்களவர்களது மொழியையும் கலாச்சாரத்தையும் அங்கீகரித்தும் [illegible] அவ்வாறு தமிழர்களையும் தமிழர்களது மொழியையும் கலாச்சாரத்தையும் நாம் அங்கீகரிக்க வேண்டும். இருநாடுகளாக தமிழர் தேசமாகவும் ஏனைய ஏழு மாகாணங்களும் சிங்கள தேசமாக இருக்க ஆங்கிலத்தை பொது மொழியாகப் பேணலாம். 1947ஆம் ஆண்டு 29 இலக்கச் சட்டத்தின் இரண்டாவது சரத்தின் பிரகாரம் அளிக்கப்பட்டிருந்த தமிழர்களுக்கு அரசமைப்புச் சட்டத்தில் இருந்த அற்ப சொற்ப பாதுகாப்பும் இல்லாதொழிக்கப்பட்டது. 1958இல், 1977இல், 1983இல் தமிழர்கள் மீதான தாக்குதல்களை எந்தத் தமிழனும் மறந்துவிடமுடியாது. இலங்கைத்தீவின் தமிழர்கள் தமது மொழியையும் கலாச்சாரத்தையும் பாதுகாத்துத் தம்மைத் தாமே நிர்வகித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றார்கள். தமது மொழியில் முன்பிருந்தது போல சுயாதீனமாகத் தம்மைத் தாமே ஆள விரும்புகின்றார்கள்' இவ்வாறு தமது நீண்ட உரையில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

அடைகாப்போம்

காலை எழுந்துவிடக் கதிர்முனையும்
மலைகரையில் எங்கோ ஊர்த் தொலைவில்
பூபாளராகம் பொதிந்த தென்றல் வரும்
பக்கத்து மாந்தோப்பில் பறவைகள் கதையளக்கும்
உழவுக்குப் போவதற்காய் திமில் பெருத்த எருது துள்ளும்
உழவன் கம்பு நுகம் கலப்பை உசார்ப்படும்
பாலைக்குக் கீழுள்ள பட்டியில் பசுக்கன்று
அம்மாவை அவிழ்த்து விடச் சொல்லி அழும்
அன்றெல்லாம் இது போலதான்
இன்றெங்கள் இருப்பெங்கே?
நேற்றைக்கு நாம் நடந்த நீண்ட வெளிவெளி
இன்றைய நீளும் கனவுகளில் மட்டுமே!
அரியாத்தைக்கு நாம் நடித்த பாத்திரம்
பண்டார வன்னியனைச் சொல்லியடித்த ராச உடை
மேடையில் நாம் நடந்த நடை
சுற்றை நீந்திக் கடந்த இனிமைப் பொழுதுகள்
'அகாத்தை' வட்டியிட்ட தகரக் கொட்டில்
காத்தார் கூத்தாடும் கண்ணகி முற்றம்
தேர்கட்டி இழுத்த எம் கோயிற்திரு வீதி
உடையார் தோப்பில் இறக்கிய செவ்விளநீர்க்குலை
கள்ளக் களிறக்கும் பனங்கூடல் - பின்னால்
கன்றுக்குப் பிளாவேற்றும் குவளை
எல்லாத்துக்கும் மேலாய்
பாட்டன் கட்டிவைத்த பனையோலை வீடு
பக்கத்தில் இருக்கும் பழைய கொம்பறைகள் இரண்டு
இவையெல்லாம் இன்றெங்கே?
நேற்றைக்கு நாம் வாழ்ந்த பொழுதுகளை
நிச்சயமாய் அடைகாப்போம்
நிஜத்தின் முகத்தில் இன்று தெரிகிற
விடுதலை வெளிச்சம் விளாசி எரியட்டும் - நாளை
நிலவொளியில் நிம்மதியாய்க் கூழ் குடிப்போம்

முல்லைக்கமல்

நகரம் மீட்கப்படும்

[illegible]

தீ நிழல் பொழுது

அதிகாரத்திமிருடனான,
வாகன இரைச்சல்களின் ஒலியில்
பொழுது புலர்ந்தது
குருதி வெடிலடிக்கும் பேய்க்குரல்களிலிருந்து
வார்த்தைகள் உமிழப்பட்டுக்கொண்டிருந்தன

அந்தக் காலை பற்றி
எழுத நினைக்கும் போதெல்லாம்
மனம் வெளிறிக் கொள்கிறது
ஊரின் கோயிலில் எல்லா மனிதர்களும்
சிறையாக்கப்பட்டனர்

சீருடை நிழல்களின் சூழலில் தீயெரிந்தது
அரச மர அம்மன் கூட அதிர்ந்து போனாள்

பச்சைத் தொப்பிகளிலிருந்து முளைத்த கைகள்
இரண்டு மனிதர்களின்
கழுத்தைத் திருகி இழுத்துச் சென்றன

அரச மரத்தில் ஆடியகாற்று
அசைவற்றுப் பிணமாய்ப் போனது

இரண்டு மனிதர்களினதும்
கடைசிக்கணத்தின் அவலப்பிளிறல்
எல்லோரினதும் உயிர்த்துடிப்புக்களையும்
உலுக்கிக்கொண்டிருந்தது

மாலை கவிந்த பொழுதில்
சீருடைத் தீ நிழல் மறைந்து போனதும்
வெளியே வந்தோம்
தலையில்லாது போன
எங்களூரின் மனிதர்கள் கிடந்தார்கள்
பிறகு பிரிவின் ஓலங்கள்
திரண்டு திரண்டு காற்றின் மூர்ச்சையைக் கலைத்தன

அவர்களின் உடலங்கள்
தீ வாயில் கரைந்து போன பின்னும்
கருமையை முகத்திலப்பியது எது வரை

அரச மர அம்மன்
அதிர்ச்சியிலிருந்து இன்னும் விடுபடவேயில்லை

சித்தார்த்தன்

தேசியம், தாயகம், சுயநிர்ணயம்.....
ஐ.நா நோக்கி அமைதிப் பேரணி
[illegible] 11.00 மணி